

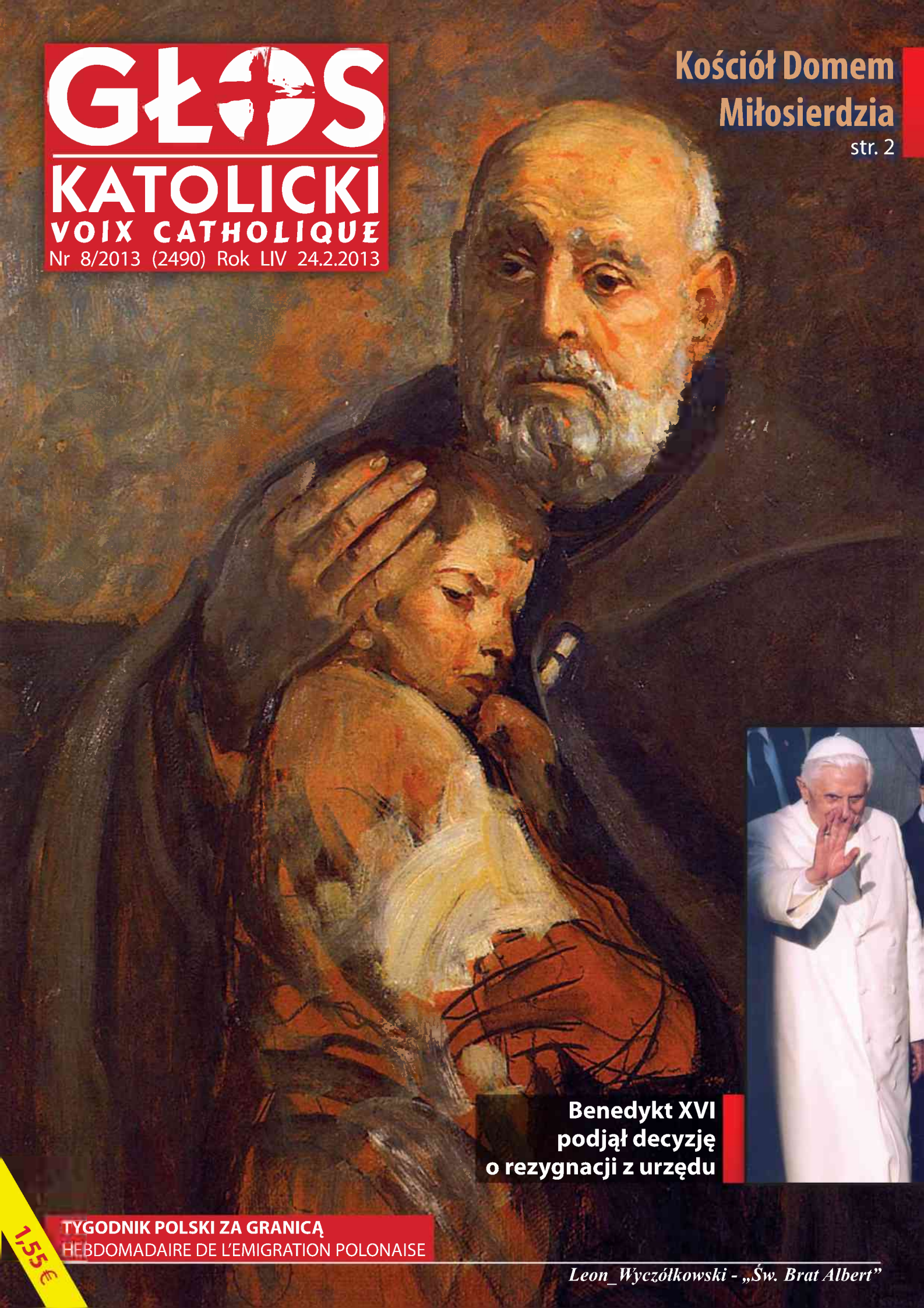
GŁOS

KATOLICKI VOIX CATHOLIQUE

Nr 8/2013 (2490) Rok LIV 24.2.2013

Kościół Domem
Miłosierdzia

str. 2

**Benedykt XVI
podjął decyzję
o rezygnacji z urzędu**

TYGODNIK POLSKI ZA GRANICĄ
HEBDOMADAIRE DE L'EMIGRATION POLONAISE

1,55 €

Leon Wyczółkowski - „Św. Brat Albert”

Kościół Domem Miłosierdzia

Odezwa Rektora Polskiej Misji Katolickiej we Francji Ks. inf. Stanisława Jeża na „Tydzień Miłosierdzia”

Czcigodni Bracia Kapłani, Drodzy Bracia i Siostry!

Tegoroczne hasło „Tygodnia miłosierdzia” brzmi: „Kościół Domem Miłosierdzia”. Jest to okazja do ponownego pochylenia się nad domem Jezusa, Marii i Józefa. Dostrzeżemy, jak miłosierdzie było tam pielęgnowane. Mijają wieki, a ten dom był, jest i pozostaje modelem chrześcijańskiej rodziny – dom, gdzie realizowana jest miłość miłosierna. Tak Kościół naucza!

Założony przez Chrystusa Kościół nie został ustanowiony dla siebie samego, lecz jest powołany po to, aby być objawieniem i krzewicielem miłości Bożej w świecie. Najlepszym świadectwem o Bogu jest czynna miłość bliźniego. Szczególnym przejawem miłości bliźniego jest postęga charytatywna, którą Kościół od pierwszych wieków chrześcijaństwa uważał za swój niezbywalny obowiązek!

Ojciec święty Benedykt XVI podkreśla, że Kościół powinien być „... dzisiaj, tak jak wczoraj, miejscem wzajemnej pomocy i równocześnie miejscem gotowości do służenia wszystkim potrzebującym pomocy, nawet tym, którzy pozostają poza nim”!

Dlatego bł. Jan Paweł II prosił na krakowskich Błoniach o to, abyśmy mieli w y o b r a z n i ę m i ł o s i e r d z i a: „Trzeba spojrzeć miłością, aby dostrzec obok siebie brata, który wraz z utratą pracy, dachu nad głową, możliwości godnego utrzymania rodziny, wykształcenia dzieci doznaje poczucia opuszczenia, zagubienia i beznadziei. Trzeba „wyobraźni miłosierdzia”, aby przyjść z pomocą dziecku zaniedbanemu duchowo i materialnie, aby nie odwracać się od chłopca czy dziewczyny, którzy zagubili się w świecie różnorodnych uzależnień lub przestępcstwa”.

Jednym z głównych celów obchodzonego „Tygodnia Miłosierdzia” jest formacja serc i sumień katolików w duchu Bożej i braterskiej miłości.

Ubiegły rok duszpasterski przeżywaliśmy pod hasłem: „Kościół naszym domem”. Należymy do niego od momentu chrztu świętego. To właśnie w Kościele każdy z nas korzysta z dobrodziejstw, jakimi są Sakramenty i Boże Słowo. To w Kościele dokonuje się nasze uświęcenie i umacniamy w nim

naszą wiarę i tworzymy wielką rodzinę Bożą, w której wszyscy jesteśmy odpowiedzialni za siebie nawzajem!

Ten obowiązek troski o wartości duchowe i opiekę duszpasterską podejmuje Polska Misja Katolicka we Francji od samego początku swojego istnienia! Dla uświęcenia naszych Rodaków, PMK z wielką troską stara się otwierać coraz to nowe ośrodki duszpasterskie. Z wielkim wysiłkiem Rektor PMK stara się o nowych polonijnych duszpasterzy, przygotowuje ich do tej pracy. To dla nich urządzone są spotkania duszpasterskie, dni skupienia, rekolekcje kapłańskie i nauka języka francuskiego.

To właśnie kapłani troszczą się, nieraz z wielkim poświęceniem i gorliwością duszpasterską, o Wasze uświęcenie. To dla dobra każdej wspólnoty, formuje się od lat animatorów życia parafialnego – Rady Parafialne.

To dla dobra naszych Rodaków są Domy PMK: w Lourdes, La Ferté sous Jouarre, na Korsyce, w Dinard, a ostatnio Dom Miłosierdzia Bożego w La Ferté Imbault, gdzie można odpocząć, przeżyć święta w religijnej atmosferze i polskiej tradycji, pod serdeczną opieką Sióstr zakonnych. W tych Domach można spędzić „wieczór swego życia”, jak to wielu już czyni.

Utrzymanie, remonty tych domów, dostosowanie ich do obecnych przepisów państwowych wymaga dużych nakładów finansowych.

Polska Misja Katolicka, w ramach swoich możliwości, wspomaga również naszych Rodaków, którzy zgłaszają się do jej Biura, prosząc o pomoc, załatwia bilety tym, którzy chcą wrócić do Polski, a nawet organizuje pogrzeby zmarłym, którymi nie interesuje się rodzina, przyjmuje w swych Domach ubogie dzieci z Polski, czy innych krajów.

PMK otrzymuje z Polski wiele listów z prośbami o pomoc, i w ramach swoich możliwości, pomaga.

PMK ubezpiecza każdego księdza, a utrzymanie Biura PMK, „Głosu Katolickiego” też wymaga nakładów finansowych.

W ogóle istnienie i funkcjonowanie naszej, Polskiej Misji Katolickiej uzależniona jest od Waszych ofiar, bo Misja nie otrzymuje żadnej pomocy ze strony państwa francuskiego, a sytuacja finansowa jest coraz trudniejsza.

Dlatego dziś pragnę wszystkim Ofiarodawcom serdecznie podziękować, a jednocześnie wszystkich Rodaków serdecznie proszę o pomoc, szczególnie w tym „Tygodniu Miłosierdzia”. Niech to będzie dar miłosierdzia złożony w Roku Wiary. Za każdą ofiarę z całego serca dziękuję.

Ps. Ofiary z „Tygodnia Miłosierdzia” prosimy przestać na adres: Polska Misja Katolicka, 263 bis, rue St-Honoré, 75001 Paris (czekiem na: Mission Catholique Polonaise/ La Banque Postale 1268 -75 N Paris). □

foto: D.Tarnawska-Kasparian

Ks. inf. Stanisław Jeż
rektor Polskiej Misji Katolickiej we Francji

Pielgrzymka do Ziemi Świętej w Roku Wiary: 12 - 23 kwietnia 2013

Odpowiadając na apel Cjca Świętego Benedykta XVI, Polska Misja Katolicka organizuje Pielgrzymkę do Ziemi Świętej.

Sięgamy do samych korzeni naszej Wiary, kiedy stajemy w miejscach, gdzie Pan Jezus się narodził, gdzie żył, gdzie nauczał, gdzie umarł i gdzie zmartwychwstał! Betlejem, Jerozolima, Jerycho, Nazaret, Kana, Genezaret, Kafarnaum, Góra Tabor i Góra Karmel. Koszt pielgrzymki 1375 € (obejmuje: przelot, transfery, hotele, trzy posiłki dziennie, wstępy i ubezpieczenie).

Jako, że liczba miejsc jest ograniczona, udział w Pielgrzymce zależy od kolejności zgłoszeń. Zapisy w Polskiej Misji Katolickiej: 263 bis, rue St-Honoré, 75001 Paris; tel. 01 55 35 32 37 (podając dane osobowe: nr paszportu, adres, telefon, e-mail i wpłacając kwotę 500 € – czek wystawiamy na „Aumonerie Polonaise” z dopiskiem: „Ziemia Święta 2013”). □

Telegram z... oczekiwaniem

fot. G. Iędrzejnowska

Odi jście następcy Świętego Piotra, papeieża Benedykta XVI na... „wczesniejszą emeryturę” jest niewątpliwie ogromnym zaskoczeniem i uderzeniem wręcz historycznym. Zważywszy jeszcze na to, że jego poprzednik, Jan Paweł II, upełniał swe powołanie z niepożywanym poświęceniem aż do śmierci, nauczając w półczesny świat także przez świadectwo swego cierpienia. Na dodatek, my – Polacy – zżyliśmy już z Niemcem – Benedyktem XVI, który był dla nas nie tylko wiernym kontynuatorem Jana Pawła II, chociaż, przecież tak różnym charakterem od Włochy, ale jesz-

cze mówił do nas po polsku i okazywał wiele podziwu, jako narodowi... ujątkowo katolickiemu. Jesteśmy więc winni temu papeieżowi, który przyczynił się do beatyfikacji J. P. II, pejalną wdzięczność. Nie ma jednak racji, Duch Święty, jak to jest w przypadku papeieży, zdecydował i trzeba decyzyje Benedykta zaakceptować, licząc że obróci się ona w dobro Kościoła i świata. A dobra tego, i nadziei, bardzo ludzkości dzisiaj j potrzeba. Wszak degeneracja otaczająca nas zewsząd cywilizacji zaszła tak daleko, że trudno sobie nawet wyobrazić pokójową drogę wyjścia z im pasu u naturzeń, postępowego” człowieczeństwa. Tymczasem papeięski balkon w Watykanie czeka na jak najszysze... – Habemus papam.

P.O.

rys. Leszek Bternacki

Z SATYRYCZNEJ TEKI L.B.

W NUMERZE MIĘDZY INNYMI:

- Chrystus światłem – str. 5
- Echa decyzji Benedykta XVI – str. 6
- Czas duchowej walki – str. 8
- Kasa podzielona – str. 10
- Le pape Benoît XVI – str. 11

Benedykt XVI podjął decyzję o rezygnacji z urzędu

Decyzję swą Papież ogłosił w czasie konsystorza z wyczuwaniem. Władze ona w życie 28 lutego.

Oświadczenie Benedykta XVI złożył wobec Kolegium Kardynalskiego:

Najdrożsi Bracia, zavezwałem was na ten Konsystorz nie tylko z powodu trzech kanonizacji, ale także, aby zakomunikować wam decyzję o wielkiej wadze dla życia Kościoła. Rozważywszy po wielokroć rzecz w sumieniu przed Bogiem, zyskałem pewność, że z powodu podeszłego wieku moje siły nie są już wystarczające, aby w sposób należyty sprawować postugę Piotrową. Jestem w pełni świadomy, że ta postuga, w jej duchowej istocie powinna być spelniana nie tylko przez czyn i słowa, ale w nie mniejszym stopniu także przez cierpienie i modlitwę. Tym niemniej, aby kierować łodzią św. Piotra i głosić Ewangelię w dzisiejszym świecie, podlegającym szybkim przemianom i wzburzanym przez kwestie o wielkim znaczeniu dla życia wiary, niezbędna jest siła zarówno ciała, jak i ducha, która w ostatnich miesiącach ostatba

we mnie na tyle, że muszę uznać moją niezdolność do dobrego wykonywania powierzonej mi postugi. Dlatego, w pełni świadomy powagi tego aktu, z pełną wolnością, oświadczam, że rezygnuję z postugi Biskupa Rzymu, Następcy Piotra, powierzonej mi przez Kardynałów 19 kwietnia 2005 roku, tak, że od 28 lutego 2013 roku, od godziny 20.00, rzymska stolica, Stolica św. Piotra, będzie zwolniona (sede vacante) i będzie konieczne, aby ci, którzy do tego posiadają kompetencje, zwołali Konklawę dla wyboru nowego Papieża.

Najdrożsi Bracia, dziękuję wam ze szczerego serca za całą miłość i pracę, przez którą nieśliście ze mną ciężar mojej postugi, i proszę o wybaczenie wszelkich moich niedoskonałości. Teraz zawieramy Kościół święty opiece Najwyższego Pasterza, naszego Pana Jezusa Chrystusa, i błagamy Jego najświętszą Matkę

Maryję, aby wspomagała swoją matczyną dobrocią Ojców Kardynałów w wyborze nowego Papieża. Jeśli o mnie chodzi, również w przyszłości będę chciał służyć całym sercem, całym oddanym modlitwie życiem, świętemu Kościołowi Bożemu. □

Watykan, 10 lutego 2013 r.

ZAPRENUMERUJ „GŁOS KATOLICKI”

W prenumeracie będziesz otrzymywał „Głos...” bezpośrednio do domu wcześniej i taniej.

Imię i nazwisko: _____

Rok (56,60 €) Pół roku (30,30 €) Miesiąc (5 €)

Adres: _____

Przyjaciele „Głosu...” (69,60 €) PDF/e-mail (49,90 €)

Telefon: _____

Zaznacz tutaj jeśli jest to Twoja pierwsza prenumerata i wygraj 2 dodatkowe darmowe miesiące abonamentu!

Czeki prosimy wystawiać na
Głos Katolicki – Voix Catholique
263 bis, rue St-Honoré, 75001 Paris;

Konto we Francji: CCP 12 777 08 U Paris – Voix Catholique/Głos Katolicki
Prenumerata w Belgii: ks. B. Dejneka – rue Jourdan 80, 1060 Bruxelles – CCP 000-1637856-11
w Niemczech: Głos Katolicki – Commerzbank Hannover – BLZ 250 400 66 – konto n°791177900

KUPON PRENUMERATY

LITURGIA SŁOWA

II Niedziela

Wielkiego Postu - Rok C

PIERWSZE CZYTANIE

Rdz 15,5-12.17-18

Czytanie z Księgi Rodzaju

Bóg poleciwszy Abramowi wyjść z namiotu, rzekł: „Spójrz na niebo i policz gwiazdy, jeśli zdołasz to uczynić”; a potem dodał: „Tak liczne będzie twoje potomstwo”. Abram uwierzył i Pan poczytał mu to za wielką zastugę. Potem zaś rzekł do niego: „Ja jestem Pan, którym cię wywiódł z Ur chaldejskiego, aby ci dać ten oto kraj na własność”. A na to Abram: „O Panie, o Panie, jak będę mógł się upewnić, że otrzymam go na własność?”. Wtedy Pan rzekł: „Wybierz dla mnie trzyletnią jałowicę, trzyletnią kozę i trzyletniego barana, a nadto synogarlicę i gotębicę”. Wybrawszy to wszystko, Abram poprzerał bywał je wzdłuż na połowy i przerabane części utożył jedną naprzeciw drugiej; ptaków nie porozcinał. Kiedy zaś do tego mięsa zaczęto zlatywać się ptactwo drapieżne, Abram je odpędzał. A gdy słońce chyliło się ku zachodowi, Abram zapadł w głęboki sen i opanowało go uczucie lęku, jak gdyby ogarnęta go wielka ciemność. A kiedy

słońce zaszło i nastął mrok nieprzenikniony, ukazał się dym jakby wydobywający się z pieca i ogień niby gorejąca pochodnia i przesunęły się między tymi połowami zwierząt. Wtedy to właśnie Pan zawarł przymierze z Abramem, mówiąc: „Potomstwu twemu daję ten kraj od Rzeki Egipskiej aż do wielkiej rzeki Eufrat”.

EWANGELIA

Łk 9,28B-36

Słowa Ewangelii wg św. Łukasza

Jezus wziął z sobą Piotra, Jana i Jakuba i wyszedł na górę, aby się modlić. Gdy się modlił, wygląd Jego twarzy się odmienił, a Jego odzienie stało się lśniące białe. A oto dwóch mężów rozmawiało z Nim. Byli to Mojżesz i Eliasz. Ukazali się oni w chwale i mówili o Jego odejściu, którego miał dokonać w Jerozolimie. Tymczasem Piotr i towarzysze snem byli zmorzeni. Gdy się ocknęli, ujrzeli Jego chwałę i obydwoch mężów, stojących przy Nim. Gdy oni odchodzili od Niego, Piotr rzekł do Jezusa: „Mistrzu, dobrze, że tu jesteśmy. Postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza”. Nie wiedział, bowiem, co mówi. Gdy jeszcze to mówił, zjawił się obłok i ostonił ich; zlékli się, gdy weszli w obłok. A z obłoku odezwał się głos: „To jest mój Syn wybrany, Jego słuchajcie”. W chwili, gdy odezwał się ten głos, Jezus znalazł się sam. A oni zachowali milczenie i w owym czasie nikomu nic nie oznajmili o tym, co widzieli. □

Każdy ma swoją górę Tabor!

ks. Artur Sokół

Podczas pieszej Pielgrzymki z Zamościa na Jasną Górę, wszyscy pątnicy dzień przed Częstochową, wspinię ją się na tzw. „górkę przeprósną” po to, aby w milczeniu wysłuchać słów Jezusa z odczytywanej Ewangelii i zrobić sobie rachunek sumienia oraz przeprosić Boga i bliźniego za spełnione krzywdy i grzechy.

To słuchanie i milczenie, tuż przed celem naszej pielgrzymki, jakim jest Jasna Góra, staje się dla każdego z nas swoistą górą Tabor, gdzie wpatrujemy się w niebo i doświadczamy wielkiej bliskości Boga, który bogaty jest w miłosierdzie. Wielu pielgrzymów, po tym nabożeństwie, we własnym sercu, dotyka Boga, prosząc kaptana o spowiedź świętą z całego życia.

Takiej pielgrzymki wiary doświadczył także Abraham, który z odwagą opuszcza kraj, dom swój oraz tradycje i udaje się w nieznaną, bezgranicznie wierząc Bogu, który chce Mu błogostawić. Droga do Ziemi Obiecanej wiązała się z wielkim trudem i wyrzeczeniem, lecz tym, co dawało siłę, w przezwyciężaniu przeciwności była wiara i zaufanie Bogu.

Takiej wiary i zaufania chciał także Jezus nauczyć swoich Apostołów, których powołał i wybrał do głoszenia Jego nauki. Swoją ponadczasową naukę, przekazał im właśnie na górze Tabor, kiedy w obecności Piotra Jakuba oraz Jana, przemienił się i mogli oglądać Jego chwałę. Jego odzienie stało się wówczas lśniące białe. Charakterystyczny szczegół w opowiadaniu Marka, dobrze oddający głębokie wrażenie trójki, a szczególnie Piotra, na widok Pana jaśniejącego chwałą. Widzieli Go zawsze w Jego zewnętrznej postaci, człowieka jak inni

ludzie, teraz zaś oglądają Bóstwo, odkrywając jaśniejące oblicze Syna Bożego: „Bóg z Boga, Światłość ze Światłości” (Wierzę). Tymczasem z nieba głos Boży potwierdza widzenie: „To jest mój Syn wybrany, Jego słuchajcie”.

W czasach Starego Testamentu, prorok Izajasz zwrócił się do ludu z propozycją i zachętą: „Chodźcie, wejdźmy na górę Pańską”. Taką samą propozycję złożył Jezus swoim Apostołom. Zabiera ze sobą uczniów na górę

Tabor – ma jeden cel – przemienić się wobec nich, aby objawić im swoją chwałę, aby pokazać, że przemiana jest konieczna po to, by być bardziej wyraźnym niż dotychczas. Chrystus każdego z nas wyprawdza, w tym świętym czasie Wielkiego Postu, na wysoką górę, abyśmy doświadczyli Jego przemienienia, a równocześnie po to, abyśmy sami, na wzór naszego Pana, dążyli do przemiany własnego życia. Chrystus pragnie, abyśmy każdego dnia, stawali się coraz lepsi, abyśmy wpatrzni w Jego święte oblicze, z odwagą brali Jego krzyż, na swoje ostateczne ramiona i szli za Nim.

Porzućmy, więc uczynki ciemności, a przyobleczmy się w zbroję światła. Każda przemiana boli. Porzucenie nawyków i przyzwyczajzeń jest bolesne, jest wyrwaniem czegoś z człowieka i powoduje ranę. Lecz po pewnym czasie, największa nawet rana, zabliznia się i pozwala normalnie żyć. Zabieg przemiany życia możemy porównać z poważną operacją. Wykonanie jej jest konieczne, bo inaczej pacjent nie zostanie przy życiu. Różnica natomiast jest taka, że operacja jest zawsze ryzykiem, bo może się nie udać, natomiast przemiana życia i opowiedzenie się za Chrystusem, nie pociąga żadnego ryzyka, lecz przynosi nadzieję, że będziemy zbawieni, w myśl słów Jezusa: „Ja jestem drogą, prawdą i życiem”.

W jaki sposób winna się dokonać przemiana naszego życia? Dzieje się to przede wszystkim przez Słowo Boże i sakramenty św. Za każdym razem uczestnicząc w Eucharystii, spotykamy Chrystusa, który przychodzi do nas w swoim Słowie, dotyka nas i chce, abyśmy ulegli przemianie, bo Jego Słowo jest żywe, skuteczne i ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny. Nasza więc przemiana, winna dokonywać się przede wszystkim w sakramencie pokuty, gdzie sam Chrystus dotyka nas swoją uzdrawiającą mocą, dając nowe serce i nowego ducha. Dlatego właśnie w okresie Wielkiego Postu, powinniśmy otworzyć nasze serca i skorzystać z propozycji Jezusa, który mówi „oto stoję u drzwi i kołaczę”. Przyjmijmy zatem Bożego Syna do naszych serc, pozwólmy, aby Pan życia, zastawił dla nas stół i przygotował wieczerzę oraz karmił nas swoim Ciałem i poił swoją Krwią, byśmy mieli życie wieczne w sobie.

Chciejmy przyjąć naukę Chrystusa, bo On jest umiłowanym Synem Boga, którego mamy słuchać. Zaryzykujemy, zrobimy krok do przodu, aby nasze życie stało się lśniące białe, abyśmy miłowali nie słowem, nie językiem, lecz czynem i prawdą. □

ROZMYŚLANIA NA WIELKI POST

ks. dr hab. Janusz Lekan, prof. KUL

Chrystus światłem - kapłaństwo

W tajemnicy Przemienienia rozważam scenę, kiedy Pan Jezus krótko pozwolił wybranym i apostołom i jrzeć się w blasku chwały. Krótko, bo miał oaki, pić świat nie drogą widzialną, j potęgi, ale drogą posłuszeństwa. C, jcu, drogą ni jwiększego ciei pienia.

Chciał nas przez to nauczyć, że wiara nasza ma się opierać nie na mądrości ludzkiej, lecz na mocy Bożej (por. 1 Kor 2,5). Tę moc potwierdza głos Ojca: „To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie” (Mk 9,7).

Jezus umacnia trzech wybranych uczniów ukazaniem im swej chwały, bo oni staną się świadkami śmiertelnej twórci Jezusa w Ogrodzie Oliwnym. Chce, by już teraz mieli w pełni świadomość, kim On jest. Dziś i nam Jezus daje udział w najświętszych tajemnicach naszego zbawienia przez postugę Kościoła. Przede wszystkim wtedy, gdy w Kościele sprawowana jest Eucharystia, w służbie której Chrystus ustanowił sakrament kapłaństwa.

To, co Chrystus wtedy rozpoczął, trwa i dzisiaj. Chrystus staje każdego dnia pośród swojego ludu i sam chrzci, bierzuje, sprawuje Najświętszą Ofiarę Mszy św., zasiada w konfesjonale, namaszcza chorych, błogosławi małżeństwa, konsekruje nowych kapłanów. Chrystus pozostał z nami i działa ciągle. Troszczy się o swój Kościół i daje mu tych, którzy w Nim będą pasterzami. Tajemnica Przemienienia zachęca nas do pochylecia się nad tą tajemnicą, która służy naszemu zbawieniu.

Sakrament kapłaństwa

Potrzeba trochę pokory, aby prawdziwie spojrzeć na sakrament kapłaństwa i zobaczyć jak bardzo ja go potrzebuję. Pokory,

która nam mówi, że być chrześcijaninem – to żyć dzięki Chrystusowi! Nie mogę uważać się w swej pysze za samowystarczalnego. Dzieło zbawienia jest dziełem Boga we mnie, a nie moim samodzielnym! Trzeba więc pozwolić działać Bogu. W taki sposób, jak On to ustanowił.

Chrystus jest obecny w Kościele przez sakramentalną postugę kapłana. Są jednak ludzie, którzy mówią: po co mi kapłan, sam bezpośrednio spotkam się z Bogiem. Prosty przykład pychy samowystarczalności. Jakie to nielogiczne! To nie ja zbawiam samego siebie, lecz czyni to Pan Bóg. I to On ustalił sposób naszego zbawienia. To Chrystus – winny krzew ustala, w jaki sposób chce dać życie, dotrzeć do latorośli. Jeśli latorośl tego nie uzna, ginie. Nie ma w niej życia! Mówi nam: „Kto trwa we Mnie, a ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić” (J 15,5)

Kluczem do zrozumienia tej tajemnicy jest prawda, że kapłan jest „alter Christus” („drugim Chrystusem”). To nie jest przenośnia. Został przecież wybrany przez Chrystusa i namaszczony po to, by mając moc Ducha Świętego dawał to, co Chrystus nam przekazał. By Jego samego dawał przez wszystkie epoki, aż On sam przyjdzie sądzić żywych i umartych. Żeby każdy człowiek mógł dojść do Chrystusa, dotknąć Go, prosić o pomoc, o przebaczenie, o otarcie łez, o ukazanie sensu życia...

fot. ks. T. S.

Wnikając w tajemnicę Przemienienia dziękujemy Chrystusowi za dar Kościoła i za dar kapłaństwa, poprzez które Chrystus zapewnia nam dostęp do swojej chwały i kształtuje nas na swoje podobieństwo. □

WATYKAN | Po 28 lutego, papież Benedykt XVI zamieszka w Castel Gandolfo na czas sede vacante, a następnie przeprowadzi się do klasztoru klauzurowego na terenie Watykanu – poinformował w Watykanie ks. Federico Lombardi SJ, dyrektor Biura Prasowego Stolicy Apostolskiej. Zapowiedział też, że Benedykt XVI poświęci się modlitwie i refleksjom, nie mając już obowiązku zarządzania. Ks. Lombardi powiedział również, że najprawdopodobniej nowy papież zostanie wybrany przed Wielkanocą. Benedykt XVI nie będzie brał już udziału w konklawe.

ORURO | Śmierć polskiego misjonarza w Boliwii. „Jest przykładem tego jak ofiarnie pracować na misjach. W czasie swej postugi w Boliwii bardzo zbliżył się do ludzi. Dotarł do wiosek, gdzie przez całe lata nie widziano kapłana. Jego misja będzie trwać”. Tak, tragicznie zmarłego 36-letniego ks. Mariusza Graszka, wspomina bp Krzysztof Białasik, ordynariusz diecezji Oruro, gdzie polski misjonarz od półtora roku pracował. Zmarł on 8 lutego w wyniku odniesionych obrażeń po tym, jak rozjeżdżony autobus najechał na stojący na poboczu samochód, który naprawiał. Wraz z nim zginęło pięć innych osób.

FATIMA | Sanktuarium MB w Fatimie zanotowało spadek liczby pielgrzymów uczestniczących w celebracjach w roku 2012. Zdaniem rektora sanktuarium ks. Carlosa Cabecinhasa spadek „nie jest znaczący” i spowodowany jest zmniejszeniem liczby grup zagranicznych. Rektor sanktuarium zauważa również zmianę w natężeniu liczby pielgrzymów. „W ubiegłych latach najwięcej pielgrzymów odwiedzało sanktuarium 12. i 13. dnia każdego

miesiąca, obecnie najwięcej pielgrzymów notuje się w niedzielę”.
WARSZAWA | 10 lutego b.r. w Warszawie otwarto Mazowiecką Drogę św. Jakuba. Wytyczanie prawie 140-kilometrowego szlaku trwało niemal trzy lata. Wraz z otwartym szlakiem drogi Jakubowe w Polsce liczą już ponad 3 tys. km. Szlak ten rozpoczyna się przy katedrze św. Jana na Starym Mieście w Warszawie, wiedzie na północny-zachód wzdłuż Wisły, przez Las Bielański, Tarchomin, Modlin, w kierunku Torunia, przez Płock do Dobrzyń nad Wisłą. Opuszczając Mazowsze, przez Włocławek, Siniarzewo droga jakubowa wiedzie do Mogilna, gdzie wkracza na Wielkopolską Drogę św. Jakuba. Każdego roku ok. 2 tys. Polaków dociera pieszo do Santiago de Compostela w zachodniej Hiszpanii. Obecnie Polska znajduje się już wśród 12. krajów, z których najwięcej pielgrzymów pojawia się u grobu św. Jakuba.

BRUKSELA | W Belgii kolejny skandal z eutanazją. Okazało się bowiem, że właśnie wykonano „zabieg eutanazji” na kobiecie, która odczuwała cierpienie z powodu... anoreksji. A żeby skandal był pełny okazało się, że wcześniej kobieta oskarżyła swojego psychiatrę o molestowanie seksualne, a kilka miesięcy później już nie żyła. Jej psychiatra dr Walter Vandereycken był ekspertem o renomie międzynarodowej, specjalizował się w anoreksji, był również wykładowcą Uniwersytetu w Lowanium. A jednocześnie przez lata wykorzystywał swoje pacjentki. Koledzy mieli wprawdzie co do niego pewne podejrzenia, ale nikt nie zdecydował się na działanie. Na katolickim uniwersytecie zawieszono go dopiero, gdy przyznał się do takich działań w programie telewizyjnym. □

Echa decyzji Benedykta XVI

Bogdan Usowicz

Decyzja Ojca św. Benedykta XVI o rezygnacji z urzędu wywołała poruszenie na całym świecie. Była ona zaskoczeniem, ale przyjęto ją na ogół z szacunkiem i zrozumieniem. Nie obyło

for. G. Jędrzejowska

się bez sensacyjnych spekulacji, ale wszystko wskazuje na to, że poza motywami podanymi przez samego Ojca św. innych powodów abdykacji nie było.

W Niemczech, oczywiście papieża, wystąpiła kanclerz kraju Angela Merkel, która poza szacunkiem dla decyzji papieża, przypomniała w ciepłych słowach, że „papież jest i pozostanie jednym z największych myślicieli religijnych w czasach współczesnych”. I nie były to tylko słowa kurtuazji, choć warto przypomnieć, że ta sama Merkel kilka lat temu domagała się od Benedykta XVI publicznie wyjaśnień za to, że zdecydował się na zdjęcie ekskomuniki z bractwa kaptańskiego lefebrystów.

Ojciec św. nie miał ostatnio w swoim kraju „dobrej prasy”. Początkowy entuzjazm Niemców osłabł, po tym jak Ojciec św. nie uwikłał się w „postępowe reformy”, postulowane przez liberalną prasę. Stał się „strażnikiem wiary”, a nie jej reformatorem. Jego przemówienie w Bundestagu bojkotowało kilkudziesięciu deputowanych, uznając obecność Ojca świętego w gmachu Reichstagu za naruszenie konstytucyjnej zasady rozdziału kościoła od państwa. Miała też miejsce wielotysięczna antypapieska i antykatolicka demonstracja uliczna. Papieżowi zarzucano w Niemczech także blokowanie „procesu zbliżenia Kościoła katolickiego do ewangelickiego”. Niemiecki „Der Spiegel” dość złośliwie pisał, że Ojciec Święty przejdzie do historii wyłącznie ze względu na swoją abdykację i dodawał: „... dla wielu Niemców jest ona

Z KRAJU

- Bronisław Komorowski skomentował decyzję Benedykta XVI: „chciałbym podziękować papieżowi za wiele słów, gestów i decyzji świadczących o tym, że Polska i polski Kościół miał i ma nadal szczególne miejsce w jego sercu”.
- Premier Tusk odbył serię zagranicznych rozmów przygotowujących szczyt budżetowy w Brukseli. Po szczycie ogłosił sukces swojej dyplomacji.
- Prezydent Komorowski podpisał postanowienie o użyciu Polskiego Kontyngentu Wojskowego w misji szkoleniowej Unii Europejskiej w Mali.
- Wniosek PiS o konstruktywne wotum nieufności wobec rządu i powołanie technicznego gabinetu został przez większość parlamentarną odrzucony.
- Wśród zabezpieczonych przez rosyjskich śledczych próbek biologicznych i DNA, które zostały pobrane od ofiar katastrofy smoleńskiej, znalazły się... obce próbki, pobrane od obywateli rosyjskich.
- Postowie Ruchu Palikota zajmowali się usuwaniem Nowickiej z klubu. Głosami PO, PSL i SLD Nowicka nie została odwołana z funkcji wicemarszałka Sejmu, co wywołało złość „palikociarzy”. Nowicka nie dotrzymała słowa i nie złożyła też dymisji sama. Prawdopodobnie zmieni wkrótce partię, która chciała ją odwołać po przyjęciu wysokiej premii za wicemarszałkowanie.
- W lutym aż 71% badanych przez CBOS krytycznie oceniło pracę Sejmu; a 53% miało podobne zdanie o pracy Senatu.
- Ustawa, która m.in. zwiększa uprawnienia obcych służb specjalnych na terenie Polski, została w pierwszym czytaniu przegłosowana przez rządzącą koalicję i trafiła do komisji. Politycy koalicji tłumaczą, że chodzi o dostosowanie polskich przepisów do wymogów stawianych nam przez Unię Europejską. Ustawa przewiduje m.in., że funkcjonariusze obcych służb będą mieli u nas możliwość działalności operacyjnej, np. obserwacji.

- Niezidentyfikowana grupa ukrywająca się pod nazwą „Akcja homoterapia” zaatakowała prof. Zawadzkiego, który podpisał się pod listem w obronie prof. Pawłowicz. Homoterrorysty?
- W Sądzie w Łodzi wznowiono proces b. szefa gabinetu prezydenta Wąteśy – Wachowskiego. Chodzi o ciągle przekładaną sprawę, w której prokuratura oskarżyła go o żądanie w 2003 r. od biznesmenów z podłódzkiego Rzgowa, braci G., miliona zł za pośrednictwo w legalizacji ich hal targowych.
- Prokuratura umorzyła sprawę usunięcia przez działaczy Solidarności napisu „im. Lenina” przed bramy gdańskiej stoczni ponieważ uznała, że nie doszło do przestępstwa.
- Sejmowa komisja tęczowości z Polakami za granicą wezwwała MSZ, aby wstrzymało sprzedaż obecnej siedziby konsulatu RP w Kolonii do czasu kontroli NIK w tej sprawie.
- Członkowie KRRIiT opuścili posiedzenie sejmowej komisji administracji i cyfryzacji, na którym mieli przedstawić informację nt. konkursu na miejsca na MUX-1. Nie spodobała im się obecność na spotkaniu zaproszonego gościa o. Rydzyka.
- W Przemyślu odbyły się uroczystości wspominające 73. rocznicę pierwszej masowej deportacji Polaków w głąb ZSRS. Pierwsza fala deportacji z Kresów Południowo-Wschodnich rozpoczęła się 10 lutego 1940 r. Kolejne zsyłki odbyły się w kwietniu i czerwcu 1940 r., w roku 1941 i w latach 1944–1956.
- Wskaźnik bezrobocia wzrósł w styczniu do 14,2% (2,3 mln ludzi) i jest najwyższy od sześciu lat...
- SLD zapowiedział, że złoży zawiadomienie do prokuratury w sprawie niegospodarności przy budowie lotniska w Modlinie. Sojusz poprze też wniosek Solidarnej Polski o wotum nieufności dla ministra transportu Nowaka. Pas startowy nowego lotniska kruszy się i nadaje cały do wymiany.
- Funkcjonariusze CBA zabezpieczyli w ministerstwie

- sprawiedliwości dokumentację dotyczącą kontrowersyjnego zakupu budynku dla sądu w Gdańsku.
- Nieznani sprawcy zniszczyli prawie 80 grobów na legnickim cmentarzu komunalnym (przy ulicy Wrocławskiej).
- Żandarmeria Wojskowa zatrzymała w Gdańsku dwóch żołnierzy, pracownika wojska oraz trzech przedsiębiorców, w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstw korupcji przy udzielaniu zamówień publicznych.
- Znowu przesuwa się otwarcie tunelu Wistostrady, bo robotnicy wzmacniają go betonowymi zastrzykami. Być może kierowcy pojedą nim dopiero w maju.
- Donald Tusk zapowiada konsultacje ws. wydawania środków unijnych; „Zamierzam się w nie osobiście zaangażować. W najbliższych miesiącach ruszam w Polskę”. Na początek pieniądze dostaną więc właściciele „tuskobusów”...
- I jeszcze raz Tusk: „Polska jest krajem w budowie. Przed nami wielkie zadanie. Musimy sprawić, żeby otaczająca nas rzeczywistość stała się w pełni europejska”. Zawieszają na tej budowie różnorodne tablice?
- Śledczy ustalili na razie, że z powodu działalności Amber Gold ok. 10 tys. osób straciło ponad 660 mln zł.
- Polscy konsulowie wydali w ubiegłym roku rekordową liczbę ponad 1,3 miliona wiz. Najwięcej pozwoleń na wjazd do Polski uzyskali obywatele Rosji oraz Ukrainy i Białorusi. Najwięcej wiz wydawały konsulaty we Lwowie, Mińsku i w Kaliningradzie.
- Po raz pierwszy od czasu transformacji wynagrodzenia realne w Polsce nie wzrosły, a inflacja w 2012 r. przegoniła w gospodarce płace.
- Za roczne wynagrodzenie mieszkańiec Katowic może kupić w tu 12 m². lokalu. W Warszawie jej mieszkaniec choć zarabia więcej, kupi tylko 6,5 m². □

wyzwoleniem, bo konserwatywny papież w swoim własnym kraju bardziej dzielił niż łączył katolików”.

Podobne niedorzeczności pojawiły się też np. w mediach rosyjskich. „Niezawisimaja Gazeta” pozwoliła sobie na cięte uwagi, że Benedykt XVI „był profesorem, a nie misjonarzem”, a w jego pontyfikacie „zabrakło ducha misyjnego”. „Fachowcy” od Kościoła odrabiają swoje zadania, ale 8-letni pontyfikat dla większości obserwatorów zamyka się bilansem pozytywnym.

Ojciec św. zastąpił sobie na dobre słowa nawet poza światem katolicyzmu, choć i tu każdy podkreśla raczej aspekty interesujące dla siebie. Naczelny rabin Izraela, Metzger podkreślał „bardzo dobre stosunki między Izraelem a Watykanem” i wyraził opinię, że Benedykt XVI zasługuje na wielkie uznanie za „rozwijanie więzi międzyreligijnych pomiędzy chrześcijaństwem, judaizmem i islamem”. Brytyjski premier Cameron zauważył, że „Papież Benedykt XVI pracował niestrudzenie nad tym, by wzmocnić relacje Wielkiej Brytanii ze Stolicą Apostolską, a jego wizyta na wyspach w 2010 r. wspomniana jest z wielkim szacunkiem i wzruszeniem. Będzie go brakować jako przywódcy duchowego milionów ludzi”.

Na słowa uznania, acz bardzo lakoniczne, zdobył się „laicki” prezydent Francji Hollande: „Nie mam nic szczególnego do powiedzenia w sprawie tej decyzji, która jest godna głębokiego szacunku i która sprawi, że zostanie wybrany nowy papież. Francja z uznaniem odnosi się do decyzji papieża, lecz nie ma tytułu do komentowania spraw, które należą przede wszystkim do Kościoła”.

Abdykację skomentowali także przywódcy religijny anglikanizmu i prawostawia. Arcybiskup Canterbury Welby wydał oświadczenie, w którym podkreślił, że wiadomość o rezygnacji Benedykta XVI przyjął z ciężkim sercem, ale z całkowitym zrozumieniem. W podobnym duchu szacunku wypowiedział się też patriarcha Rosji.

W Polsce pontyfikat Benedykta XVI ocenia się dość ciepło. Nie uniknięto porównań do czasów Jana Pawła II. Przypomniano pielgrzymki do Polski, jego „polskie wystąpienia”. Jednak i w naszym kraju znalazła się grupa osób „mądrych inaczej”, która pouczyła katolików jak rozumieć pontyfikat B16. Były zakonnik Bartoś stwierdził – „Jestem zmęczony tą serią pochwał i peanów. Kult jednostki, jak za Stalina. Nikt nie zająknął się o krytyce pontyfikatu”. Najgłupszy komentarz wygłosiła jednak eurodeputowana SLD Senyszyn. Komentując doniesienia dotyczące abdykacji Papieża Benedykta XVI, Senyszyn napisała: „W świetle decyzji Benedykta, JP II skarłał, gdyż jawi się jako człowiek ceniący ponad wszystko władzę i kurczowo się jej trzymający”. Gołe chamstwo, ale i kompletne niezrozumienie tematu, o którym się pisze. W przypadku ostatnich pontyfikatów rzeczywiście mamy do czynienia z dwoma różnymi podejściami do problemu schyłku życia. Ewangelizujący swoją całą postawą bł. Jan Paweł II dał świadectwo cierpienia. Będący bardziej typem naukowca Benedykt XVI wybrał drogę wcześniejszego przekazania steru piotrowej łodzi w ręce Ducha Świętego, który wskaże kardynałom kolejnego Papieża. Dwie różne postawy, ale jak najbardziej komplementarne.

ciąg dalszy na str. 13

ZE ŚWIATA

- We francuskim Zgromadzeniu Narodowym zakończyła się debata nad ustawą socjalistów, która legalizuje małżeństwa homoseksualne. Lewica wygrała.
- UE ma nowy budżet na lata 2014 – 20. Kompromis opiewa na 660 mld € wydatków – pierwszy raz w historii kolejny budżet UE jest mniejszy od poprzedniego, i to o 38 mld €. Polska dostanie z niego prawie 106 mld €. Szczyt uważa się za sukces premiera brytyjskiego Camerona, który doprowadził do realnego cięcia w unijnych wydatkach.
- W orędziu o stanie państwa prezydent USA Obama zaapelował o znaczące zredukowanie amerykańskiego arsenału nuklearnego.
- Prezydent Obama powołał do agencji rządowej zajmującej się programami pomocowymi dla krajów rozwijających się nowych członków, z których większość to aborcjonści. g na 12 członków rady wywodzi się z organizacji, które promują tzw. prawa reprodukcyjne i politykę kontroli urodzin.
- Poufny raport stawia pod znakiem zapytania sens budowy systemu obrony antyrakietowej USA w Europie. Wg raportu tarcza zbyt drażni Rosję. Jeśli zaś powstanie, to bez udziału Polski i Rumunii.
- Korea Płn przeprowadziła pomyślnie podziemną próbę nuklearną. Postępowanie Phenianu skrytykowała ONZ. Rada Bezpieczeństwa ONZ zwołała spotkanie w trybie pilnym.
- Prezydent Niemiec wyznaczył na 22 września termin wyborów. Tego dnia Merkel powalczy o fotel kanclerza z kandydatem opozycyjnej SPD Steinbrueckiem.
- Były prezydent Ukrainy Juszczenko został usunięty z partii Nasza Ukraina, którą sam zakładał przed wyborami w 2002 r. Byłemu prezydentowi zarzucono m.in. błędne decyzje polityczne, to, że blokuje przeprowadzenie zjazdu partii, uzurpuje sobie władzę w ugrupowaniu, oraz, że wbrew deklaracjom nie uregulował partyjnych długów.

- Specjalni wystawnicy Parlamentu Europejskiego stwierdzili, że Służba Więzienna Ukrainy „mija się z prawdą”, utrzymując, że była premier Tymoszenko przetrzymywana jest w dobrych warunkach.
- Rebelianci walczący z reżimem w Syrii przejęli kontrolę nad największą w kraju tamą na Eufracie. Zajęli także lotnisko wojskowe Al-Dżirah, gdzie przejęli skład amunicji.
- Tragiczna sytuacja w Syrii powoduje masową ucieczkę chrześcijan. Do eksodusu przyczynia się głównie działalność rebeliantów. Obecność chrześcijan na tych ziemiach sięga początków chrześcijaństwa i jeszcze do niedawna Syria była drugą po Egipcie, największą wspólnotą wyznawców Chrystusa na Bliskim Wschodzie.
- Samobójcze zamachy, ataki, strzelaniny. Wojna w Mali, która wydawała się już wygrana, pokazuje nowe oblicze i może znacznie się przeciągnąć.
- Arabia Saudyjska chce kupić w Niemczech kutry patrolowe dla ochrony swej granicy morskiej za 1,5 mld €. Tylko w ub. roku Arabia Saudyjska, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Katar i Oman wydały 40 mld \$ na modernizację swoich sił zbrojnych.
- Izraelskie ministerstwo obrony dało zielone światło dla budowy go lokali mieszkalnych w osiedlu Beit El, na Zachodnim Brzegu Jordanu.
- Pod kolumną aut z polskim ambasadorem w Afganistanie wybuchła mina pułapka. W zamachu jednak nikt nie ucierpiał.
- Liczba nadmiernie zadłużonych prywatnych osób wzrosła w Niemczech w ciągu ubiegłego roku o 2,7 proc., do 6,67 mln, co stanowi 9,7 proc. społeczeństwa.
- Kair i Rijad porozumiały się w sprawie budowy mostu przez Cieśninę Tirańską na Morzu Czerwonym. Realizacja projektu zablokuje Izraelowi i Jordanii dostęp do Oceanu Indyjskiego.
- Ukraina ugina się przed szantażem Gazpromu.

- Kijów zaproponował już Moskwie wspólne zarządzanie gazociągami magistralami Ukrainy, którymi płynie do Europy 61% rosyjskiej ropy.
- Podpuszczony przez rząd tłum uniemożliwił prezydentowi Gruzji Saakaszwilemu wygłoszenie dorocznego orędzia o stanie państwa. Ostatecznie orędzie wygłosił on w prezydenckim pałacu.
- W Światowym Rankingu Uczelni Webometrics przygotowywanym przez CSIC (Najwyższą Radę Badań Naukowych) w Madrycie pierwsze miejsce zajęły uniwersytety amerykańskie: Uniwersytet Harvarda, Uniwersytet Stanforda i Massachusetts Institute of Technology. Z Unii Europejskiej najlepsze okazały się uniwersytety: Cambridge (14. miejsce) i Oxford (16.). Uniwersytet Warszawski zajął 234. miejsce i prześcignął Uniwersytet Jagielloński (311.). Z polskich uczelni w pierwszej 500. najlepszych uczelni świata znalazły się jeszcze Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (393), Politechnika Wroclawska (412. miejsce), Uniwersytet Wroclawski (431.), Politechnika Warszawska (435.) oraz Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie (488).
- Brytyjski sekretarz stanu ds. Szkocji Moore ostrzegł, że jeśli Szkocja wybierze niepodległość, będzie musiała sama ubiegać się o udział w organizacjach i traktatach międzynarodowych. Chyba się nie przestrasza...
- Około 700 osób zatrzymano w Sankt Petersburgu podczas operacji rosyjskich służb wymierzonej w środowiska podejrzane o „związki z ekstremistami i terrorystami”.
- Federalny Zarząd Lotnictwa zezwolił koncernowi Boeing na serię lotów próbnych samolotów 787 Dreamliner w celu ustalenia przyczyn problemów z akumulatorami, które doprowadziły już do dwóch pożarów. Z powodu uziemienia tych maszyn dodatkowe kłopoty ma także polski LOT. □

Czas duchowej walki

Ks. prof. Andrzej Derdziuk

Okres Wielkiego Postu to czas, w którym wpatrujemy się w Jezusa Chrystusa cierpiącego. W trakcie pasyjnych nabożeństw rozważamy Jego mękę i śmierć oraz wchodzimy w Jego kenozę czyli obumieranie.

Al e odkrywamy, że w cierpieniu Chrystusa, które czynimy przedmiotem naszych medytacji jest jakaś swoista pułapka, w którą wpadają współcześni chrześcijanie. Bowiem koncentrowanie się na cierpieniu staje się motywem do celebrowania cierpiętnictwa, to znaczy takiej postawy, w której podkreśla się, że cierpienie jest czymś nieuchronnym, że koniecznie musimy cierpieć oraz, że potrzeba obumierania staje się powodem smutku i pesymizmu. I dlatego ważne, by zobaczyć jak liturgia Wielkiego Postu ukazuje Chrystusa, jako Tego, który walczy i zwycięża. On bowiem po to przychodzi na ziemię, by walczyć za nas i i zwyciężyć dla nas. Wielki Post jest bowiem czasem przygotowania do Misterium Paschalnego, czyli do najwspanialszego zwycięstwa Boga, który pokonał grzech, śmierć i szatana.

Jezus przychodząc na ziemię, ukazuje ogromną odwagę i gotowość, aby walczyć ze złem. Publiczną misję przepowiadania „Dobrej Nowiny” rozpoczyna od wypędzania demona i uwalniania ludzi od zniewolenia ich przez złego ducha. Jezus jest Tym, który panuje nad złym duchem. I nawet, gdy na górze kuszenia demon przychodzi, aby wypróbować Jezusa, Zbawiciel zwycięża go mocą Bożego Słowa. Odpowiada kusicielowi tekstami zaczerpniętymi z Pisma Świętego, które wskazują na pierwszeństwo Boga i wzywają człowieka do służby. Odkupiciel zwycięża złego więźnia, jaka łączy Syna z Ojcem oraz miłością, która każe Jezusowi we wszystkim słuchać Ojca i karmić się Jego wolą. Jezus objawia moc Słowa Bożego, które ma moc zwyciężania złego.

Dlatego czas Wielkiego Postu jest przesycony głębokim przekonaniem, że Jezus wchodzi w kenozę, czyli obumieranie dobrowolnie. Nie jest to jakaś dziejowa konieczność, by Syn Boży musiał przyjąć los cierpiącego Sługi Jahwe. On wchodzi w scenariusz męki i śmierci w sposób wolny, bez przymusu wybierając ten szczególnie sposób zbawienia ludzi. Jezus idzie na pustynię i wystawia się na kuszenie prowadzony mocą Ducha Świętego. A kiedy zwycięsko kończy się walka duchowa na pustyni, rozpoczyna się etap publicznej działalności, gdy Jezus leczy chorych, karmi głodnych oraz głosi Ewangelię ubogim. Daje ludziom nadzieję wyzwolenia z niewoli zła i nieuchronnego skazania na określoną sytuację. Jezus pokazuje, że jest Panem życia, władą nad wszystkimi rzeczami i absolutnie panuje nad światem. Liturgia mszy świętych poszczególnych dni Wielkiego Postu ukazuje chrześcijanom konieczność duchowej walki, gdyż Jezus, który nam w wierze przewodzi i ją wydoskonala (por. Hbr 12,2), dzieli się z nami nadzieją zwycięstwa i wzywa do podjęcia wysiłku w zwalczaniu panowania grzechu.

Wielki Post dzieli się na dwie części. Pierwsza z nich, trwa-

jąca aż do piątego tygodnia, jest czasem rozważania, opisywanego zwłaszcza w czytanych wówczas fragmentach Ewangelii, zwycięstwa Jezusa w duchowej walce, która się toczy w czasie publicznego nauczania. Jezus pokonuje ludzkie cierpienie przez uzdrowienia i wskreszenia, dzieli chleb wśród głodnych i ukazuje swoją potęgę, która to potęga zawsze służy potrzebującemu człowiekowi. Jest to zwycięstwo miłości nad nienawiścią; przebaczenia nad grzechem, troski nad obojętnością i ofiarności nad egoizmem. Druga część Wielkiego Postu, obejmująca dwa ostatnie tygodnie, ma charakter czysto pasyjny. Wyraża się to w zastanianiu krzyży fioletowym kolorem i śpiewem pieśni pasyjnych w liturgii. W tym okresie w liturgii rozważa się mękę i śmierć Jezusa oraz przygotowuje się do przeżycia Jego zmartwychwstania.

Jezus jest Lwem z pokolenia Judy (por. Ap 5,5) oraz potężnym bojownikiem. Swoich wyznawców zachęca do walki, bowiem On przyszedł, aby objawić moc Boga. Kiedy w Ogrójcu przychodzi do Niego herodianie i studzy świątyni, wystarczy, że powiedział: *Ego eimi* – co w greckim tłumaczeniu, zwanym Septuagintą, jest nawiązaniem do objawionego Mojżeszowi Imienia Bożego *Ja jestem* – wówczas ci studzy zła, którzy chcą Go wieść na mękę, padają na twarz (por. J 18,6). Jezus ma moc by się im oprzeć i nie dać się wydać w ich ręce, ale wielkodusznie rezygnuje z swej potęgi i wielokrotnie przypomina o dobrowolności swej męki. Czyni to także wtedy, gdy wobec Piłata, autorytatywnie stwierdza: „Nie miałbyś żadnej władzy nade Mną, gdyby ci jej nie dano z góry” (por. J 19,11).

Jest zatem bardzo ważne, żeby zobaczyć, iż cierpienie, które spada na Jezusa nie jest czymś nieuchronnym. On je przyjął z własnej nieprzymuszonej woli, a jedynie z miłości wszedł w nasz los. Przykład Jezusa pokazuje, że powołaniem człowieka, które to powołanie dobrowolnie przyjął na siebie Syn Boży, jest duchowe zmaganie. Jezus nie musiał zostawać człowiekiem, ale uczynił to ze względu na nas, by nam wskazać drogę ludzkiego postępowania. Przyjmując ludzką naturę i łącząc się z każdym człowiekiem, otworzył nadzieję zwycięstwa nad złem. Chrystus Pan solidarny z nami w ciele, które znosi skutki grzechu, ukazuje konieczność podejmowania duchowego wysiłku walki z grzechami, bo ten wysiłek wsparty łaską Bożą może człowieka doprowadzić do zwycięstwa.

Wielki Post winien być zatem czasem trzeźwego spojrzenia na życie, które polega na wiadomości, że zwycięstwo nad grzechem osiągnane w poddawaniu swego ciała panowaniu ducha, zawsze wymaga trudu i nigdzie o nim nie powiedziano, że ma być łatwe. Bowiem na początku historii człowieka wypędzonego z raju powiedziano mu, iż będzie swój chleb jadł w trudzie, w pocie czoła oraz zbierał plony wśród cierni i ostów (por. Rdz 3,17-19). Człowiek zachowując wspomnienie raju, zapomina, że jest na ziemi, na której nie wystarczy lamentować i narzekać, że życie jest ciężkie. Uznając swoją kondycję stworzenia, które utraciło przywilej niecierpiętlivosti, ludzkość musi realistycznie patrzeć na życie naznaczone niepewnością i narażone na przegraną. Realizm spojrzenia na świat nakazuje odrzucić utopie podpowiadające, że wszystko musi być proste i przyjemne, i podjąć trzeźwe działania zmierzające do zmiany tego stanu rzeczy. Dlatego Jezus wzywa do podejmowania duchowej walki, którą wyraża Jego podjęcie krzyża. Podjęcie tej walki jest możliwe dzięki temu, że On przewodzi ludzkości w drodze do zwycięstwa i daje nadzieję na pokonanie wroga. Szansa zwycięstwa jest zależna od uznania swego zranienia i złożenia nadziei w pomocy Boskiego Lekarza. Bowiem już w raju Bóg, ogłaszając Adamowi i Ewie konieczność opuszczenia ogrodu Eden, zapowiada Odkupiciela, który zmiażdży głowę węża (por. Rdz 3,15). Spoglądanie na miedzianego węża zawieszzonego przez Mojżesza na wysokim palu na pustyni, na której Izraelici doznali plagi węży o jadzie palącym (por. Lb 21,8), wskazuje na konieczność wzniesienia swego wzroku ku niebu, skąd przychodzi dla człowieka pomoc. □

Wierzę w Chrystusa, który mi ufa i zaprasza

1. Czy wiara jest „moja” czy „Chrystusowa”? 2. Na czym polega dojrzała wiara w Jezusa Chrystusa? 3. W jaki sposób chrześcijanin może i powinien pogłębiać swoją wiarę? 4. Co zrobić, aby wiarą się nie znudzić?

1. Wiara rodzi się z łaski. Pierwszy dar wiary jest dla człowieka niezastużonym obdarowaniem, w którym inicjatywa leży po stronie Boga. Właściwie określa to powiedzenie, że „chrześcijaństwo jest religią wielkiego zaproszenia”. Zaproszenie do wiary jest wyrazem miłości, jaką Bóg ukochał człowieka i zaufania, jakie mu okazuje pomimo jego wad i słabości.

Bóg zaszczerpił w sercu człowieka pragnienie szukania Go. Człowiek jest w stanie „wyjść naprzeciw wiary” i dać Bogu swoją odpowiedź. Poznanie Boga jest wielkim wyzwaniem dla ludzkiego ducha. Pełnię prawdy o sobie Bóg przekazał przez swojego Syna Jezusa Chrystusa. Uwierzyć Bogu to przyjąć Jezusa, jako swojego Pana i Zbawiciela.

Jezus temu, który wierzy w Niego powierza siebie i całą swoją misję. Ufa mu i zaprasza do budowania Królestwa Ojca. „Pójdź za Mną”, „Chodź i naśladuj Mnie” – to tylko przykładowe wezwania, z jakimi zwraca się do człowieka. W odpowiedzi danej Jezusowi weryfikuje się dojrzałość wiary i głębia zaufania. (Więcej na ten temat: YouCat 3-13; KKK 27-30)

2. Kluczowe znaczenie dla dojrzałego przeżywania wiary w Jezusa Chrystusa ma fakt, że to nie człowiek jest sprawcą tej dojrzałości, lecz Chrystus przez swojego Ducha. Nie da się „dojrzeć w wiarę” na zawsze.

Wiara staje się coraz dojrzała w ciągu całego życia, gdy jest przeżywana, jako zgoda na prowadzenie przez Boga. Pogłębianie zażyłości z Chrystusem dokonuje się w życiu duchowym (modlitwa, sakramenty, uczestnictwo w życiu Kościoła) poprzez coraz lepsze poznawanie Jego osoby tak, aby według jego słów dokonywać wyborów, oceniać rzeczywistość oraz porządkować swoje dążenia. Dojrzewanie w wierze jest pracą nad sobą na całe życie podejmowaną w osobistej zażyłości z Chrystusem.

Każdy uczeń Chrystusa dojrzewa w wierze

we własnej niepowtarzalnej życiowej historii, w której na wzór Syna Bożego odkrywa plan Boży dla siebie i w jedności z Chrystusem wypełnia go. Zdarza się, że uczenie się życia według ewangelicznej mądrości dokonuje się poprzez kolejne rozstania z własnymi pewnością i oczekiwaniami po to, aby dać się obdarować jeszcze większym dobrem. Tak było np. w życiu św. Piotra, który „musiał zdradzić”, aby poznać, że wierność Chrystusowi jest łaską, a nie osobistym osiągnięciem. Dojrzały w wierze chrześcijanin to człowiek, który staje się kimś coraz doskonalej pełniącym wolę Boga. (Więcej na ten temat: YouCat 27g; KKK 1691-1698)

3. Skoro Chrystus jest dla człowieka przewodnikiem w dochodzeniu do coraz większej wspólnoty z Bogiem, to pogłębianie wiary polega na coraz lepszym przeżywaniu tej więzi. Chodzi o doświadczenie miłości Boga Ojca, które jest sprawiane przez Ducha Świętego.

Tak pojęta relacja z Bogiem jest w gruncie rzeczy rdzeniem tego, co się nazywa praktykowaniem wiary: modlitwy, życia sakramentalnego i moralnego. W każdym z tych „pobożnych” wydarzeń chrześcijanin „patrzy” na Chrystusa, aby od Niego nauczyć się życia według woli Ojca. Chrystus objawia tę wolę, gdy mówi przez Pismo Święte, gdy przypomina o dobru wyświadczonym człowiekowi poprzez sakramenty święte.

Właśnie Słowo Boże i sakramenty święte są uprzywilejowanymi miejscami, w których „ogląda się” Chrystusa. Zawsze jest to „patrzenie” zobowiązujące do konfrontacji swojego życia z przykładem Chrystusa. Pogłębianie wiary polega, zatem także na doskonaleniu umiejętności spotkania się z Bogiem. Trzeba jednak pamiętać, że wysiłek osiągania lepszego skupienia na modlitwie czy poznawania różnych sposobów medytacji Słowa Bożego nie jest celem życia duchowego. Jest tylko narzędziem przeżywania spotkania z Chrystusem. (Więcej na ten temat: YouCat 46g; KKK 2558-2565)

4. Tak jak żaden człowiek nie żyje w izolacji od innych ludzi, tak rozwój w wierze nigdy nie dokonuje się poza relacjami z innymi osobami. Dojrzewanie w wierze, choć zawsze pozostaje sprawą bardzo osobistą, to jednak jest zależne od środowiska, w którym człowiek żyje. Naturalną wspólnotą, w której rozwija się więź z Chrystusem jest środowisko wierzących, czyli Kościół.

Nie bez znaczenia pozostaje także tak zwany świat współczesny, czyli oddziaływające na nas mentalność, hierarchia

wartości czy poglądy. Dzisiaj wierzący żyją w świecie konsumpcyjnym, w którym dominuje dążenie do gromadzenia coraz większej ilości rozmaitych dóbr, a jeszcze bardziej wrażeń i doznań. Człowiek wrażliwy w takim środowisku żyje pod presją konieczności przyjmowania coraz to nowych bodźców. Jest rzeczą niedojrzałą przeniesienie tego mechanizmu w sferę życia duchowego i wiary.

Prawdą jest, że w relacji człowieka z Bogiem inicjatywę ma zawsze Bóg, a człowiek na nią odpowiada i w tym sensie jest jakby bierny. Nie oznacza to jednak, że Boga należy traktować jako kogoś, kto ma być źródłem coraz to nowych bodźców i wrażeń dla naszego życia duchowego.

W relacji z Chrystusem mogą wystąpić okresy oschłości, czyli swego rodzaju obniżenia duchowego nastroju i zapału. Nie musi to oznaczać wyschnięcia źródła, jakim jest wiara. Dojrzałość w wierze jest wiernością i wytrwałością w spotykaniu się z Chrystusem, czasami polegającą na przedzieraniu się przez własne znużenie i zniechęcenie. Dojrzały wierny jest nie ten, kto nie przeżywa znużenia, lecz ten, kto trwa w dialogu z Bogiem pomimo odczuwanych trudności. □

Kasa podzielona

Bogdan Usowicz

Ostatni szczyt unijny w Brukseli był rzeczywiście ważny, bo dotyczył budżetu Unii na najbliższe lata. W grę wchodził podobno ostatni tak duży budżet także dla Polski, więc można jakoś zrozumieć nadwiślańską gorączkę dziennikarzy i polityków.

Niektórzy jednak wyraźnie przesadzali i zrobili z tego niemal wydarzenie stulecia. Opowieści o ministrze Rostkowskim, który nie miał czasu włożyć czystej koszuli, o biednym premierze Tusku, który pół godziny usiłował drzemać na kanapie i się nie udało, miały zapewne ożywić relacje z Brukseli, ale były raczej zaściankowo-żenujące. W końcu, nawet gdyby negocjacje się nie udały i wszystko zostało po „staremu”, to Polska nic by na tym nie straciła.

Udało się jednak odtrąbić sukces i jest on nim rzeczywiście, choć ze zbyt dużą domieszką triumfalnego „pijaru”. Donald Tusk oznajmił, że negocjacyjny „piątek to jeden z najlepszych dni w jego życiu” i już zupełnie dla „pijarowskiego” polepszenia notowań obiecał ruszyć po kraju, by konsultować z Polakami jak tą unijną „kaskę-mannę” wydawać. Dyskontowanie sukcesu to jego prawo. Od tego są politycy, by przypomnieć słynne „yes, yes, yes” premiera Marcinkiewicza na poprzednim szczyście tego typu. Oby tylko nie przesadzać...

W momencie, kiedy po raz pierwszy budżet całej Unii trochę się zmniejsza i ulega redukcji, zwiększenie puli pieniędzy dla Polski o kilka miliardów można śmiało nazwać sukcesem. Szczególnie fundusze na spójność (72,9 mld euro) pozwolą Polsce utrzymać wzrost gospodarczy. Trzeba tu jednak dodać, że wzrost przy okazji nasza unijna składka i realnie pieniędzy unijnych do wydania będzie... mniej. Nie uda się też spełnić postulatu wyrównania dopłat unijnych dla polskich rolników na poziomie pobieranych przez ich zachodnich kolegów. Tutaj, mimo że okres przejściowy już dawno minął, dalej jesteśmy w UE tylko „młodszy bratem”.

Podsumujmy. Na dwie najważniejsze polityki: Spójności i Wspólną Politykę Rolną udało się uzyskać około 101 mld euro (72,9 mld euro i 28,5 mld euro), podczas gdy w poprzedniej perspektywie finansowej na lata 2007-2013, była to kwota około 95 mld euro (68 mld euro i 27 mld euro). Mamy więc o 5 mld euro więcej, tyle tylko, że realnie to zdecydowanie mniejsze pieniądze. W latach 2006-2013 mieliśmy bowiem w UE do czynienia z blisko 16% inflacją. Wzrasta też „polska składka”. W latach 2007-2013 płacimy około 24 mld składki, natomiast w latach 2014-2020 blisko 40 mld euro! Osobny problem to wykorzystywanie pieniędzy pomocowych. Zbyt często wracają one na Zachód i pozwalają się bogacić nie polskim firmom, ale

np. niemieckim, czy hiszpańskim. Dobrą ilustracją są tu drogi. Budują je w dużej mierze za unijne pieniądze polskie firmy, ale jako podwykonawcy. Program budowy autostrad spowodował całą falę bankructw owych krajowych podwykonawców, bo nie otrzymywali oni zapłaty za wykonane prace. Śmietankę spijali za to wielkie zagraniczne konsorcja. Trzeba tu dodać, że „budujące” nasze drogi wielkie firmy hiszpańskie, czy nawet portugalskie, wyrosły na firmy globalne w czasach, kiedy UE wspierała budowę dróg w ich krajach. Wtedy pieniądze pomocowe wsparły nie tylko budowę dróg, ale i tamtejsze firmy wykonawcze. W Polsce tak się nie dzieje, ale być może jest to po prostu już wina nieudolności Warszawy. Dodatkowe pieniądze są sukcesem, ale same pomysłowości nam nie zbudują. Zamiast ogłaszać sukces, trzeba na niego jeszcze popracować...

Kto jeszcze osiągnął sukces w Brukseli? Z pewnością brytyjski premier David Cameron, który zmusił pozostałe kraje do oszczędności i zmniejszenia wydatków. Ocalił też słynny „brytyjski rabat”, który wywalczyła dla Londynu jeszcze Margaret Thatcher, a który uszczuplił trochę Blair.

Niemcy też mogą być zadowolone. Płacą, ale ich znaczenie wzrasta. Kanclerz Merkel pokazała kto tu rozgrywa karty i stała się niekwestionowanym arbitrem rozstrzygającym spory różnych grup interesów.

Gorzej z Francją. Chociaż prezydent Holland na konferencji prasowej nie powiedział wprost, że jest niezadowolony z wynegocjowanego układu, ale miejscowe media pisały już o tym wprost. Budżet został obcięty, w tym wypłaty na wspólną politykę rolną, której Francja jest dużym beneficjentem. Paryżowi nie udało się niczego uszczknąć z rabatu brytyjskiego, nie zadziałał też tandem francusko-niemiecki. Hollandowi współpraca z Merkel układa się wyraźnie gorzej, niż Sarkozyemu.

Warto zwrócić uwagę, że szczyt zignorował głosy euro-parlamentarzystów. Przewodniczący Parlamentu Europejskiego, niemiecki socjalista Martin Schulz domagał się przecięcia wzrostu w budżecie. Nie wykluczone więc, że w głosowaniu nad budżetem deputowani mogą zrobić tu jeszcze jakąś niemilitą „niespodziankę”.

Wróćmy do wyników budżetowej batalii. Przywódcy państwowi znacznie obcięli budżet przedstawiony przez Komisję Europejską (o 7% w zobowiązaniach oraz o 8% w wypłatach). Przesunięto rzeczywiście część środków z Zachodu na Wschód. Budżet pozostanie jednak mało efektywny i wydolny. Dla przykładu utrzymanie wysokich subsydiów dla rolników odbywa się kosztem cięć w innych funduszach. Trudno mówić też o efektywności funduszu strukturalnego. Warto by też policzyć, ile pieniędzy „składkowych” marnotrawi biurokracja owe fundusze i pomoc obsługująca? Niestety są to ciągle pieniądze zbyt duże, a euro-gospodarce ciągle daleko do konkurencyjności na światowych rynkach. □

Le pape Benoît XVI

L'annonce de sa démission a fait l'effet d'une bombe.

Prévue par le droit canonique, la démission d'un pape, appelée aussi renonciation, est un événement extrêmement rare dans l'histoire de l'Église. Avant celle de Benoît XVI, la précédente fut celle de Grégoire XII en 1415, il y a près de six siècles. Auparavant, on compte notamment celles de Célestin V en 1294, de Benoît IX et de Grégoire VI, toutes les deux en 1045. De son vivant, le pape Jean-Paul II avait également prévu cette éventualité dans le cas où l'évolution de sa maladie ou un événement exceptionnel l'aurait empêché de poursuivre ses fonctions, mais la mort l'a emporté avant que cela puisse se produire. Toutefois, cette idée de la démission de Jean-Paul II a été une information récurrente des journaux de 20 heures pendant de longues années. Plus d'une fois, ils se sont ouverts sur des titres du genre « le pape est apparu encore bien fatigué... » ou « devant son état, se pose encore une fois la question de sa démission... », etc. Pujadas était champion dans ce domaine. Mais cette fois-ci, il a été pris de court, car Benoît XVI lui a coupé l'herbe sous le pied en annonçant d'une manière inattendue qu'il renonçait à poursuivre sa tâche. La décision du saint père a été prise en toute connaissance de cause et elle est souveraine. Écrivant ces lignes « à chaud » après l'annonce, j'entends déjà divers sons de cloche selon lesquels Benoît XVI n'a pas le courage de continuer alors que Jean-Paul II est resté jusqu'au bout, ou que la décision de Benoît XVI est très sage alors que Jean-Paul II s'est accroché au pouvoir jusqu'à son dernier souffle. Ni l'un ni l'autre de ces commentaires ne sont valables. On ne peut pas comparer deux hommes aux personnalités si différentes, avec des visions personnelles sur la façon de remplir la charge pontificale. Le pape polonais était un homme de contact qui ne pouvait pas se passer de la foule, tandis que le pape allemand est avant tout un homme de réflexion, ce qui ne l'aura pas empêché de marquer son pontificat d'une forte empreinte. Il n'était pas facile de succéder au long règne de Jean-Paul II et à son immense œuvre. Dès l'élection de Benoît XVI, bien des

commentateurs avaient prédit que ce ne serait qu'un pontificat de transition, comme s'il avait été élu par défaut, en attendant autre chose. Mais quoi précisément ? Pourtant, on a bien vu que cet homme discret, doux, et souriant, a marqué ces huit années par la puissance de son esprit et de sa réflexion. Toute comparaison avec son prédécesseur, en bien ou en mal, est malvenue. Et malgré une apparence parfois fragile, il aura su rester ferme sur les principes de la foi ou sur les acquis du concile Vatican II dont on célèbre le cinquantenaire. Il a été attaqué de tous les côtés, soit pour qu'il rende l'Église plus « moderne », sans doute afin qu'elle se laisse envahir par le relativisme, le sécularisme, ou la culture de la mort, soit pour qu'il la rende plus traditionaliste en revenant sur les acquis de Vatican II. Benoît XVI a tenu fermement le cap et il faut lui en être reconnaissant. Il n'y a pas eu de rupture avec le pontificat précédent et souhaitons – et prions pour cela – que le prochain soit dans la même ligne, celle de nos valeurs, de notre foi, de nos traditions. Benoît XVI, qui a considéré qu'il n'aurait pas assez de force pour faire face aux défis que l'Église devra affronter dans l'avenir, nous manquera sans aucun doute. Il manquera aux Polonais, car le courant était passé entre lui et nos compatriotes. Il était très populaire dans notre pays et il savait bien qu'il pouvait compter sur les Polonais. Archevêque de Munich, il avait organisé une aide humanitaire au moment de l'état de guerre. Mais ce n'est pas tout. N'oublions pas qu'il était ami avec Jean-Paul II et qu'il était son plus proche collaborateur. Sa nomination à la tête de la Congrégation pour la doctrine de la foi, qui veille à l'orthodoxie de la doctrine et des mœurs, montre

la confiance dont le cardinal Ratzinger bénéficiait auprès du souverain pontife. Cette proximité entre les deux hommes est un élément de la popularité de Benoît XVI en Pologne. N'oublions pas non plus que ce dernier s'y est rapidement rendu après son élection et qu'il l'avait visitée à plusieurs reprises avant. En dehors des JMJ de Cologne dont la date était fixée depuis longtemps, la Pologne fut le premier voyage à l'étranger de Benoît XVI en tant que pape, ce qui a été une délicate attention à l'égard des Polonais. Effectué en 2006, ses pas l'ont mené à Varsovie, Częstochowa, Cracovie, Kalwaria Zebrzydowska, Łagiewniki, Wadowice et Auschwitz. Il y a rencontré des foules de fidèles, en particulier des jeunes. Ces derniers, en Pologne ou ailleurs, lui resteront attachés durant tout son pontificat, malgré – ou peut-être grâce à – son discours sans concession sur la foi et la doctrine. Durant tout son pontificat, il n'a jamais manqué de fait l'éloge de son prédécesseur – « Jean-Paul II le Grand ». C'est aussi lui qui a accéléré le procès en béatification et qui en a présidé les cérémonies en 2011. Il y a quelques temps, on disait en Pologne que Jean-Paul II pouvait être canonisé par Benoît XVI en octobre 2013, mais avec sa démission il en sera autrement. Et puis la cerise sur le gâteau, c'était ces mots prononcés en polonais qu'il nous adressait. J'ai encore dans l'oreille ses « Pozdrawiam wszystkich Polaków ! » qu'il lançait aux pèlerins en liesse. Oui, vraiment, Benoît XVI était un grand pape et il nous manquera beaucoup. □

Gwałtowna burza po decyzji papieża

Zdjęcia błyskawicy tuż nad kopułą bazyliki świętego Piotra opublikowały niemal wszystkie włoskie media. Gwałtowna burza z silnymi piorunami i błyskawicami przeszła nad Rzymem w dniu, gdy Benedykt XVI ogłosił decyzję o swej abdykacji.

Fotografie niezwykłego widowiska na niebie nad Watykanem ilustrują wiadomości o abdykacji papieża we włoskiej agencji Ansa, w gazetach i na portalach informacyjnych.

Zauważa się, że gdy na konsystorzu kanonizacyjnym Benedykt XVI ogłosił, że ustąpi 28 lutego, dziekan Kolegium Kardynalskiego, kardynał Angelo Sodano, dając wyraz swemu zaskoczeniu powiedział, że wiadomość ta to „grom z jasnego nieba”. □

Wiecznie żywy Robespierre

Bogdan Usowicz

O tym co czeka Francuzów pod rządami socjalistów i powiedział niedawno na łamach „L'Express” Jacques Attali (z wykształcenia ekonomista). Były prezes EBOiR (odszedł z niego podobnie jak Strauss-Kahn z MFW po skandalu) i doradca prezydenta Mitteranda jest też aktywnym masonem Wielkiego Wschodu.

Attali zachęca teraz polityków do zniesienia wszystkich świąt katolickich: „...należy usunąć z naszego laickiego społeczeństwa ostatnie resztki symboliki pochodzenia wyznaniowego”. Proponuje m.in., by znieść związane ze świętami chrześcijańskimi dni wolne w szkołach i pozostawić jedynie te „laickie” - 1 stycznia, 1 maja, 14 lipca i 11 listopada. Attali proponuje także, by wolnym od pracy dniom - związanym z takimi wydarzeniami jak dzień Wszystkich Świętych, Boże Narodzenie, Wniebowstąpienie, Zesłanie Ducha Świętego, Wielkanoc, czy Wniebowzięcie zmienić konotacje religijne na świeckie. Dla przykładu zamiast Bożego Narodzenia Francuzi mieliby „święto dzieci”, a Wielkanoc zastąpiłyby bliżej nieokreślone „święto wolności”.

Inna możliwość rozwiązania problemu świąt, które dziela „wielokulturowe współczesne społeczeństwo”, to wprowadzenie pewnej liczby wolnych od pracy dni, które obywatele mogliby brać w dowolnych terminach. Katolicy mogliby je sobie wówczas

brać w swoje katolickie święta, a np. żydzi, czy muzułmanie w swoje.

Zdaje się, że masoneria powoli dogania, a może nawet wyprzedza, nie tylko ideologów rewolucji francuskiej, ale i bolszewickie ruchy bezbożników. I to wszystko w aksamitnych rękawiczkach, bez gułagów, środków przymusu bezpośredniego, czy burzenia cerkwi. Jednym słowem niemal „komunizm humanistyczny”. Attali dodaje, że „nie chodzi tu o jakiś kaprys laika i wykazanie wygranej nad religiami, ale o dobro społeczne, skonstruowane wg zasady oddania cesarzowi, tego co cesarskie”... Zasada to biblijna i Attali pozuje nawet na obrońcę chrześcijan. Straszy bowiem, że w przyszłości wyznawcy jakiejś innej religii (w domyśle islamu) mogą stać się liczniejsi od francuskich katolików i wprowadzić powszechny obowiązek obchodzenia przez wszystkich własnych świąt.

W Rosji Lenin, a we Francji wiecznie żywy Robespierre. Zniszczenie instytucji małżeństwa, aborcja, wkrótce eutanazja, a dalej

zniesienie świąt chrześcijańskich, zmiana kalendarza... Ciekawe czy będzie też jakaś Wanda? □

Biała pustynia

M.P. Gość Niedzielny

Dawno temu ktoś bardzo mądry i wmyślił, że człowiekowi, raz na jakiś czas, potrzebna jest pustynia. Tylko co zrobić, gdy akurat do niego bliżej jest Sahary niż daleko, a obowiązki domowo-pracownicze nie pozwalają na wypustynienie życia? A poza tym bądźmy szczerzy: my, ludzie czynu, wcale nie chcemy dobrowolnie tuż pustyni szukać.

Na szczęście życie czasem samo skazuje na pustynię. Jeśli nie piaskową, to białą i zimną.

Kilka dni z dziećmi w małej wsi na Podhalu. Biaaało. Bardzo biaaało. I sypie cały czas. Ktoś w Paryżu narzekał, że brak mu śniegu? A niech sobie tutaj przyjedzie: można brać na eksport i wywozić tirami. Najpierw, przez godzinę czy dwie, jest bardzo fajnie: taka sympatyczna, biała zmiana. Ale po dobie optyka

się zbiela. Zmienia znaczy. Bo to wygląda tak: ubrać gromadę, rozebrać gromadę, włożyć buty, wysuszyć buty, kombinezon się zepsuł, rękawiczki zgubiły... Chwila zabawy w metrowym śniegu (dzieci ledwie widać), a po powrocie z górki – powtórka. Ubrać gromadę, rozebrać gromadę, włożyć buty...

I nie ma chwili ani siły na obejrzenie wiadomości telewizyjnych i zrobienie rytualnego dla dziennikarza internetowego przeglądu prasy. Po dwóch czy trzech dniach białego życia człowiek jakoś dziwnie się czuje: czegoś brak, pojawia się jakiś dziwny stresik. Ale białe odcięcie działa, na szczęście, jak najlepszy odwyk od świata, który w pewnej chwili staje się jakby mało ważny, drugoplanowy. By w końcu wydawać się zupełnie nieistotny. Tymczasem sen wyraźnie się poprawia, nastrój również, a utrzymywany przez wiele miesięcy poziom adrenaliny łagodnie opada. I wygładza sposób patrzenia na dzieci, samą siebie i innych ludzi. Jest radośniej, spokojniej. Jakoś... prawdziwiej. Śnieżny tydzień bez sieci, bez wiadomości to taka współczesna, bardzo potrzebna, biała pustynia.

Tyle że urlop, ferie to tylko kilka dni... Więc powrót. I obowiązki. Pierwszy przegląd prasy, pierwsze wiadomości. Tego zabili, ale uciekł. Ten nie uciekł, więc go też zabili. A tamten chciał zabić więc się udatło uciec. Czy coś w tym stylu. W natłoku wiadomości najradośniejsza to ta, że internauci pozdrawiają premiera tak intensywnie i z oddaniem, iż „niechący” zablokowali mu stronę internetową. To wybuch ciepłych uczuć dla ekipy rządzącej, jak twierdzi rzecznik Graś. Tak. Pustynia by mu się przydała...

Biała, wypoczęta głowa znów zaczyna się zapętniać. I pobolewa. No nic. Wszystko pustynne, co się szybko kończy. Oby tylko akumulatory, podładowane białym spokojem, wytrzymały do następnego, pustynnego przystanku. □

Echa decyzji Benedykta XVI

ciąg dalszy ze str. 7

Na koniec specjalnie zacytujmy wypowiedź ks. Kardynała Dziwisza: „Benedykt XVI kierował Kościołem Chrystusowym po odejściu Jana Pawła II z wielką rozważą i mądrością, które wyływały z jego niezwykłych zdolności intelektualnych, a także z głębokiej wiary. Dziękuję Ojcu Świętemu za wszystkie wysiłki zmierzające do odnowy Kościoła w duchu wierności Mistrzowi z Nazaretu”. Ten komentarz warto przytoczyć, bo włoska agencja ANSA dopuściła się wobec

polskiego duchownego ohydnej manipulacji. Przypomniano słowa kard. Dziwisza sprzed lat, dotyczące jeszcze Jana Pawła Wielkiego o tym, że „nie schodzi się z Krzyża” i zasugerowano, że jest to komentarz... aktualny o Benedykcie. To dość charakterystyczny przykład manipulacji mediów, które pisząc o Kościele, nawet czasami w miło brzmiących słowach, w rzeczywistości starają się siać wśród wiernych zamęt i niezgodę. W oczekiwaniu na następcę Benedykta XVI warto o tym pamiętać i zaufać przede wszystkim... modlitwie. □

GŁOS WOKÓŁ SPORTU

Bogdan Usowicz

☺ Towarzyskie spotkanie Polski z Irlandią wypadło fatalnie. Mecz zakończył się wynikiem 0:2. Dobrą formę pokazali tylko polscy kibice, którzy na stadionie w Dublinie zdominowali doping. Powrót do reprezentacji odnotował Boruc.

☺ Ciekawsze sparingi: Podbeskidzie Białsko-Biała - Esbjerg FB (Dania) 3:1, Podbeskidzie - FC Pakhtakor Taszkient 0:0, Ruch - Nasaf Karszy (Uzbekistan) 0:1, Legia - Concordia Chiajna (Rumunia) 2:1, Górnik Zabrze - Nasaf Karszy 2:1, Górnik - Zoria Ługańsk 0:1, Polonia Warszawa - Dinamo Tbilisi 1:2, Lechia Gdańsk - FC Zestafoni (Gruzja) 1:1, Wisła Kraków - Wotyn Łuck 1:1, Wisła - Slavia Praga 0:2, Śląsk - Lewski Sofia 2:2, Widzew - Cracovia 2:1.

☺ W meczu o 7. miejsce w turnieju Marbella Cup, Lech Poznań wygrał z bułgarskim Ludogorcem Razgrad 2:1.

☺ Polacy za granicą. Lewandowski zdobył jedyną bramkę dla Borussia w przegranym meczu z Hamburger SV (1:4), ale już w 30. min obejrzał czerwoną kartkę i opuścił boisko. Mimo tego uzyskał wyższe noty za występ od Błaszczkowskiego i Piszczka. AEK Ateny pokonał Kerkyrę FC 1:0 w meczu 21. kolejki ligi greckiej. Jedyne goła w tym spotkaniu strzelił dla gości b. reprezentant Polski

Guerreiro. Kuszczak świetnie spisał się w bramce Brighton i został bohaterem spotkania z faworyzowanym Hull City, które jego klub wygrał 1:0. Arsenal Londyn pokonał Sunderland 1:0, a Szczęsny został wybrany najlepszym zawodnikiem meczu. Borucowi z kolei zawdzięcza Southampton wygraną z Manchesterem City 3:1. Reprezentant Polski i bramkarz Arsenalu Londyn Fabiański wrócił po kontuzji i zagrał w meczu rezerw Kanonierów.

☺ VfL Bochum przegrał z SSV Jahn Regensburg 0:2 w meczu 21. kolejki 2. Bundesligi. To pierwsze ligowe zwycięstwo drużyny z Ratyzbony, odkąd trenuje ją Smuda.

☺ Sukces w biathlonie, jakiego nie było od czasów złotego medalu Sikory. Krystyna Pałka, w Nowym Mescie na Morawach zdobyła srebrny medal biathlonowych mistrzostw świata w biegu pościgowym na 10 km! W biegu sprinterskim Pałka zajęła siódme miejsce, a Gwizdoń była dwunasta.

☺ Skoki. W konkursie drużynowym lider reprezentacji Stoch był najlepszym zawodnikiem polskiej drużyny podczas zawodów w Willingen. Stoch uzyskał 139,5 i 140 m, a Biało-Czerwoni zakończyli rywalizację na piątej pozycji. Konkurs skoków indywidualnych odwołano ze względu na pogodę.

☺ Ligocki zajął pierwsze i trzecie miejsce w snowboardowych zawodach Pucharu Europy w konkurencji snowcross rozegranej we francuskim Peyragudes w Pirenejach. Polak jest liderem PE.

☺ Bródka po raz drugi w karierze stanął na podium zawodów Pucharu Świata w tyżwiarstwie szybkim. Polak zajął drugie miejsce na 1500 m podczas rywalizacji w Inzell. To jego najlepsze osiągnięcie w karierze.

☺ Janowicz odpadł w pierwszej rundzie turnieju ATP w Rotterdamie. Najlepszy polski tenisista przegrał z Rumunem Hanescu 7:6, 6:3. Janowicz jest obecnie 26. w rankingu ATP. Drugi z polskich tenisistów w pierwszej setce Kubot awansował na 75 miejsce.

☺ Polskie tenisistki wygrały z drużyną Chorwacji 2:1 w spotkaniu fazy play-off rozgrywek o Fed Cup w Grupie I Strefy Euroafrykańskiej.

☺ Piłkarki ręczne KGHM Metracco Zagłębia Lubin przegrały z francuskim Metz Handball 22:24 w rewanżowym meczu 1/8 finału Pucharu EHF. Do ćwierćfinału awansowała drużyna z Metz.

☺ W grupie C Ligi Mistrzów piłkarzy ręcznych w 8 kolejce Vive Targi Kielce wygrało z rosyjskim St. Petersburg HC 30:29 i prowadzi w tabeli. □

Godson: było mi ciężko, ale nie żałuję

Żona, czwórka dzieci, głęboko wierzący - cpiś je „Fakt”. Może to kogoś dziwi, ale to właśnie emigrant z Nigerii, pierwszy czarnoskóry poseł w naszym Sejmie, wyrósł na ni. jwiękzszego obrońcę rodziny, wiary i tradycji.

Dla niego homoseksualiści to grzesznicy! I nie wstydzi się swoich poglądów, choć bywa za to atakowany.

– Piszą do mnie, żebym spie... na drzewo do Afryki. Było mi ciężko, ale nie żałuję tego, co powiedziałem, bo należy nazywać rzeczy po imieniu – mówi „Faktowi” John Godson.

I nie przejmuje się tymi, którzy zarzucają mu nitolerancję. Jest nawet gotów opuścić swoją partię Platformę Obywatelską, jeśli koledzy każą mu głosować niezgodnie z sumieniem. U wielu Polaków Godson budzi tym szacunek, bo bywa, że oni sami nie mają odwagi tak jednoznacznie wyrazić swoich poglądów. Czasem boją się, że będą brani za mała nowoczesnych. A tu proszę, Godson się nie boi i ryzykuje polityczną karierę...

Od dawna otwarcie mówił, że nie zgodzi się na zalegalizowanie homoseksualnych związków partnerskich. – Uważam, że trzeba zrobić wszystko, aby mniejszościom utatwić życie, ale wzory homoseksualne nie powinny być postawione na takim samym poziomie jak związek małżeński – mówi parlamentarzysta.

Czarnoskóry poseł wyznaje „Faktowi”, że przez zaciętą obronę wartości chrześcijańskich spotyka się z wielką falą bezwzględnej krytyki.

– Wczoraj dostałem wiadomość zaczynającą się od słów „Panie

Kuntakinte”. Dla mnie to jest zadziwiające, że osoby wykształcone, posiadające szeroki horyzont myślowy, nie potrafią radzić sobie z tym paradoksem, że można być ciemnoskórym i konserwatywnym – dziwi się poseł PO.

Godson zapytany, czy pomimo tych ataków nadal zamierza bronić swoich poglądów, rzuca bez zastanowienia: – Nie widzę innego wyjścia. Oczywiście! □

Walne Zebranie PZK Regionu Paryskiego

Po czteroletniej kadencji Biuro Rady Administracyjnej Polskiego Zjednoczenia Katolickiego Regionu Paryskiego zwołało 19 stycznia Walne Zebranie, przewodniczył mu tutejszy wiceprezes Czestaw Noster.

Celem spotkania było: zapoznanie się z „Raportem Moralnym” i „Raportem Finansowym” ustępującego Zarządu regionalnego, dotyczącymi minionej kadencji. Następnie głosowanie nad udzieleniem absolutorium ustępującym władzom i powołanie nowej Rady Administracyjnej.

W zebraniu wzięli udział reprezentanci 22 rad duszpasterskich i stowarzyszeń katolickich Regionu Paryskiego. Zimowa pogoda uniemożliwiła udział w spotkaniu przedstawicielom rad z Rennes, Nantes-Quéron, Mondeville, Pontigny, Troyes, Evreux, Meaux i Orléans. Zabrakło też przedstawicieli z: Paryża XII, Paryża XIV, Alfortville, Arcueil-Cachan, Osny, Bagnolet, Sartrouville i Saint Denis.

Rozpoczynając obrady, przewodniczący zebrania powitał przybyłych, zwłaszcza naszego specjalnego gościa – Ks. bpa Wiesława Lechowicza, delegata Konferencji Episkopatu Polski ds. Duszpasterstwa Polonijnego. Następnie Ks. prał. Krystian Gawron, kapelan PZK Regionu Paryskiego dokonał wprowadzenia do tematyki zebrania, podkreślając na wstępie swego wystąpienia fakt, że apostołstwo ludzi świeckich w PMK we Francji, w ramach Polskiego Zjednoczenia Katolickiego ma już 80-letnią historię! Siedziba krajowa PZK mieści się w Północnej Francji, a w poszczególnych częściach kraju działają jego regionalne struktury. Podobnie było i w Regionie Paryskim, gdzie jednak należało wznowić działalność PZK. Stało się to cztery lata temu.

Kontynuując mówca zauważył, że obchodząc właśnie 50-lecie Soboru Watykańskiego II nie sposób nie zajmować się i apostołstwem świeckich. Zwłaszcza, że możemy przy tej okazji poszczycić się, że PMK we Francji o ponad 100 lat wyprzedziła właściwie soborowy dekret o apostołstwie świeckich. Wszak Polska Misja Katolicka we Francji powstała właśnie dzięki inicjatywie ludzi świeckich! Ten fakt bardzo dzisiaj zobowiązuje. W tym kontekście Ks. Gawron podkreślił konieczność dalszego tworzenia Rad Duszpasterskich i dynamizowania pracy już istniejących, przez statą formację ich członków – zgodnie z zaleceniami Episkopatów, Polski i Francji. Okazuje się, że czasem trzeba w tym względzie formować także duszpasterzy! Zarząd i Rada Administracyjna PZK kończącej się kadencji zrobiła w tym względzie sporo. Szczególne podziękowania należą się dotychczasowemu prezesowi, inżynierowi Stawomirowi Indykowi, który wydawał nawet periodyk „PeZetKa”.

Na zakończenie Ks. prał. Gawron wyraził nadzieję, że nowy prezes i zarząd wypracują plan różnorodnych form formacji, oprócz dotychczasowych, np. „Forum katolickiego”, nazywanego „Forum laikatu”. Podkreślił

fol. S. Aloszko

też, że od działalności Rad Duszpasterskich zależy dziś i jutro polonijnego duszpasterstwa we Francji.

Następnie, na prośbę pana Nostera, głos zabral Ks. bp Lechowicz, który rozpoczął swe wystąpienie od stwierdzenia, że Rady Duszpasterskie są czymś naturalnym i oczywistym. A w Polsce większość diecezji przywiązuje obecnie dużą wagę nie tylko do Rad Duszpasterskich, ale i do Rad Ekonomicznych. Ks. Biskup mówił dalej, że funkcjonowanie rad zależy od przygotowania i formacji uczestniczących w nich ludzi: i duchownych, i świeckich. Wyraził też słowa uznania dla ludzi, którzy w obecnym pełnym zawirowaniu światła, chcą poświęcać swój czas na pracę w Radach Duszpasterskich i w ramach PZK. Przypomniał również, że obecny rok jest „Rokiem Wiary”, a wiara jest takim skarbem, którym powinniśmy się dzielić, a to wymaga prężnego apostołstwa: „nowej ewangelizacji”. Życzył w końcu zebranym entuzjazmu wiary i sukcesów w polonijnym apostołstwie we Francji.

W dalszej części zebrania, wiceprezes Zarządu Czestaw Noster przedstawił „Raport Moralny” z działalności PZK Regionu Paryskiego w minionym okresie. Ważną częścią dokumentu było „uzupełnienie” z poprzedniego walnego zebrania, autorstwa sekretarza Zarządu pani Haliny Hyld. Raport został następnie jednogłośnie przyjęty. Z kolei p. Stanisław Aloszko, przewodniczący Komisji Rewizyjnej ocenił „Raport Finansowy” PZK, podsumowując, iż został on zweryfikowany i opatrzony notą pozytywną „z podziękowaniem”, co pozwoliło na jednogłośnie przyjęcie i tego dokumentu. To z kolei pozwoliło przewodniczącemu Walnego Zebrania wnioskować o udzielenie ustępującemu Zarządowi absolutorium, co też zostało jednogłośnie potwierdzone i rozpoczęła się część wyborcza zebrania, odnosząca się do wyłonienia nowej Rady Administracyjnej PZK Regionu Pary-

skiego. Przewodniczący podkreślił, że członkami Rady są: Ks. rektor PMK we Francji, Ks. dziekan Regionu Paryskiego oraz kapelan PZK. Przyjęta została też zasada, że ci członkowie świeccy Ogólno-francuskiej Rady Koordynacyjnej, czyli Rady Duszpasterskiej PMK we Francji, którzy pochodzą z Regionu Paryskiego stają się „ipso facto” kandydatami nowej Rady Administracyjnej. Są to: Barbara Jasiak (Paryż XVII), Bożena Szczuka-Martin (Wersal), Katarzyna Pomykała (Studium Filozoficzno-Etyczno-Społeczne przy PMK), Czestaw Noster (Aulnay-sous-Bois), Marek Kurek (Stow. „Concorde”), Anna Łucka (Zarząd Polskiej Rady Duszpasterskiej Europy Zachodniej). Następnie zebrani przedstawili dalsze kandydatury: Halina Hyld (Amiens), Sebastian Jeż (Triel), Barbara Kasza (Paryż XIX), Anna Kobiątka (Paryż I), Agnieszka Misiak (Stow. „Passe-relle”), Ryszard Osuch (Paryż XVI), Barbara Ożóg (Dammarie-les-Lys). Przewodniczący zebrania, zaznaczył jeszcze, że zgodnie ze Statutami PZK i Regulaminem wewnętrznym – do Rady Administracyjnej można będzie później dokooptować członków z tych Polonijnych Ośrodków Duszpasterskich, które nie były w stanie przystać swoich reprezentantów na Walne Zebranie.

Na wniosek przewodniczącego Walnego Zebrania, wyżej wymienieni kandydaci zostali, przez aklamację, członkami Rady Administracyjnej PZK Regionu Paryskiego na okres czterech lat.

Zebrani zaproponowali następnie, by w głosowaniu dokonać wyboru prezesa PZK Regionu Paryskiego, a nowa Rada sugerowała, by według ilości oddanych głosów przyznano równocześnie funkcje: dwóch wiceprezesów, sekretarza i skarbnika. Komisję skrutacyjną stanowili: ks. inf. Stanisław Jeż – rektor PMK, ks. Wacław Szubert – dziekan Regionu Paryskiego i ks. prał. Krystian Gawron.

Pamięci śp. Ks. inf. Witolda Kiedrowskiego

(HT-BS)

To już rok, jak nie ma Go wśród nas. 20 stycznia minęła pierwsza rocznica śmierci śp. ks. inf. Witolda Kiedrowskiego.

Z tej okazji Towarzystwo Historyczno-Literackie w Paryżu wraz z Zarządem Krajowym Stowarzyszenia Polskich Kombatanów i Ich Rodzin we Francji zorganizowały 29 stycznia w Bibliotece Polskiej w Paryżu uroczysty wieczór poświęcony pamięci tego wybitnego Polaka, patrioty i kapłana.

Postać „Legendy paryskiej Polonii”, honorowego członka T.H.-L. i charyzmatycznego prezesa SPK, przyciągnęła na quai d'Orléans więcej osób niż mogło się pomieścić.

Zebranych przywitał prof. Kazimierz-Piotr Lubicz-Zaleski, prezes T.H.-L., następnie zabrakł głos Tomasz Ortowski, ambasador RP we Francji, wspominając ze wzruszeniem Zmarłego i jego dewizę, „Bóg, Honor i Ojczyzna”, towarzyszącą mu przez całe życie.

Ks. dr Krystian Cawron, wicerektor Polskiej Misji Katolickiej we Francji, który codziennie z komunikantem odwiedzał chorego ks. Kiedrowskiego w szpitalu, na spotkaniu mówił o ostatnich chwilach umierającego kapłana, jego zasługach dla Misji, nie omieszkał również przytoczyć anegdot z czasów działalności Ks. Infułata jako dziennikarza Sekcji Polskiej Radia Francuskiego. Do tego tematu nawiązał również w swej wypowiedzi red. Maciej Morawski, były korespondent Radia Wolna Europa, podkreślając znaczenie radiowych pogadarek księdza Witolda dla Polaków we Francji i w Kraju.

Jan Kukuryka, obecny prezes Zarządu Krajowego SPK Francja, przypomniał fragment wojennego rozdziału biografii ks. Kiedrow-

skiego, który był kapelanem Września '39, zapoznał też zebranych z nieznanym dotychczas tematem grypsów ks. Kiedrowskiego – więźnia obozu na Majdanku. Była to francuska wersja opracowania obecnej na sali Danuty Olesiuk, wicedyrektora Państwowego Muzeum na Majdanku.

W uroczystości brała także udział Barbara Stettner-Stefańska, współautorka i redaktor albumu „Ksiądz infułat generał Witold Kiedrowski 1912-2012”, wydane go staraniem Zarządu Krajowego SPK. Jej tekst, mówiący m.in. o kontaktach z ks. Kiedrowskim, który udostępnił jej swoje archiwa, i o problemach związanych z edycją albumu, odczytał po francusku Witold Zahorski.

Prezentacja twórczości literackiej ks. Kiedrowskiego stanowiła kolejną część wieczoru. Podjęta się tego zadania z powodzeniem prof. Maria Delaperrière – sekretarz generalny T.H.-L. z pomocą męża Jeana Delaperrière, który wspaniale przetłumaczył i odczytał fragmenty prozy oraz jeden z wierszy ks. Kiedrowskiego (*Notre Drapeau*).

Na zakończenie wyświetlono film, w którym ks. Kiedrowski wspominał swój udział w ruchu oporu, pobyt w obozach koncentracyjnych, moment wyzwolenia i trudną decyzję o przymusowej emigracji.

Zgromadzeni mogli również obejrzeć niewielką wystawę zdjęć ks. Kiedrowskiego oraz jego rzeźbiarski portret, wykonany przez artystkę z Warszawy Magdalenę Ziółkowską. □

Zdjęcia D. Tarnawska Kasparian

Wyniki wyborów. Prezesem PZK Regionu Paryskiego została pani Katarzyna Pomykała. Nowa Prezes podziękowała zebranych za okazane zaufanie i prosiła wszytkich o współpracę oraz zaangażowanie w „nową ewangelizację” w ramach PMK we Francji. Natomiast jej podziękowania dla ustępującego Zarządu zostało uzupełnione specjalnym słowem ks. Gawrona dla pani Haliny Hylld i dla panów: Marka Dziedziula, Sławomira Indyka i Czesława Nostera. Następnie, zgodnie z opiniami

Rady Administracyjnej wiceprezesami PZK Regionu Paryskiego zostały panie: Bożena Szczuka-Martin i Anna Kobiątka; a sekretarzem – pani Halina Hylld. Wakat pozostał natomiast na stanowisku skarbnika, które zostanie w związku z tym obsadzone podczas pierwszego zebrania Rady Administracyjnej. Z satysfakcją przyjęto decyzję o drugiej kadencji dla aktualnej Komisji Rewizyjnej.

Kończąc obrady Walnego Zebrania, jego przewodniczący Czesław Noster życzył

nowej Prezes i Radzie pomyślności w ich działalności, poczem oddał głos Ks. inf. Jęzowi, który wyrażając nadzieję na owocną współpracę z PZK, powierzył ponownie funkcję kapłana PZK Regionu Paryskiego ks. dr Krystianowi Gawronowi.

I wreszcie – ks. bp Lechowicz mianował nową prezes paryskiego PZK, członkiem Polskiej Rady Duszpasterskiej Europy Zachodniej i udzielił wszystkim zebrany apostolskiego błogosławieństwa. □

Katarzyna Pomykała

Spotkanie w Argenteuil

Polonijne spotkania w Argenteuil mają wieloletnią tradycję. Także i w tym roku, 13 stycznia, w tutajjszej salle des fêtes im. Jean Vilar odbyło się, długo oczekiwana przez wszystkich, świąteczno-noworoczne spotkanie.

Jasetka zaprezentowały dzieci uczęszczające na katechyzę przy parafii świętej Bernadety w Argenteuil, a przedstawienie gwiazdkowe zwane „choinką”, dzieci ze Szkoły Polskiej, działającej przy naszej parafii.

Tegoroczne jasetka wywołały u widzów prawdziwe emocje, niemalże jak za czasów narodzin Jezusa. Na samym początku można było zobaczyć poszukujących noclegu – Maryję, oczekującą rozwiązania, wraz z Józefem. Następnie mogliśmy zobaczyć stylizowaną scenę z Dzieciątkiem Jezus, kiedy to Archanioł Gabriel przekazuje Marii jej nowo narodzone dziecko.

Mali aktorzy stanęli na wysokości zadania i odtworzyli tę scenę, zasługując na filmowego „Oscara”. Niesamowita była scena spotkania Heroda z trzema Królami, jak również rozmowa Heroda z żoną, ukazująca jego żądzę władzy i pieniędzy. Następnie okrutnika dosięgła Śmierć, a diabły ściągnęły go... ze sceny.

Widzieliśmy również pastuszków, którzy przerażeni znakami na niebie, wystraszyli się strasznie, lecz po ukazaniu się Anioła pobiegli z darami do Dzieciątka.

Ciałe przedstawienie było świetnie skomponowane i przeplatane pięknymi kolędami, w wykonaniu dzieci-aktorów. Atmosferę pogłębiała dodatkowo bajeczna sceneria, a nawet zapach prawdziwego, polskiego sianka, rozchodzący się po całej sali.

Po malowniczych jasełkach, nagrodzonych ogromnymi brawami, mogliśmy wysłuchać programu przygotowanego przez Szkołę Polską. W przedstawieniu, zaprezentowanym przez uczniów, usłyszeliśmy wiele piosenek o ziemie i romantycznych wierszy o tematyce zimowo-świątecznej. Tak że po występie można było usłyszeć jak niejeden widz nucił pod nosem „hu hu ha, nasza zima zła”, oj zła, ale jakie uroki ma. Czyli że, jak chciał nasz wielki wieszcz narodowy Adam Mickiewicz, wiersze trafiły „pod strzechy”.

Na tym jednak nie zakończyło się „pieszczenie duszy i ucha” widza, bo po przedstawieniu szkoły, można było zobaczyć występ dzieci najmłodszych, w pięknych, ludowych strojach, które tak zatańczyły krakowiaka, że niejednemu na widowni zakręciła się w oku łza nostalgii.

Naprawdę „serca rosną”, kiedy trochę starsze dzieci tańczyły później jeszcze inne tańce ludowe, włącznie z przygotowanym

przez chłopców „Zbójnickim”, czyli tańcem z ciupagami.

Cóż można jeszcze powiedzieć? Francuzi mają wieżę Eiffla i „France Miniature” a parafia Św. Bernadetty w Argenteuil ma swoje mate „Mazowsze”.

Tak, że oklaskom nie było końca. A po krótkiej przerwie, podczas której można było skosztować polskich frykasów (serników, makowców, szarlotek, wędlin, a nawet piwa, itp), mogliśmy podziwiać z kolei występy taneczne znanej młodzieżowej grupy „Wici”, która także wzniosła się na wyżyny swoich możliwości.

Oczywiście nie zabrakło też Św. Mikołaja, który pomimo panującego wszędzie kryzysu, nie pominął żadnego dziecka i każdego obdarował prezentem.

Wszyscy obecni, po zakończeniu tego ostatniego występu, wszyscy w dobrych humorach, wrócili do domu i już nie mogą doczekać się następnego gwiazdkowego spotkania, bo dla wielu jest to jedyna okazja, która pozwala nam – Polakom na obczyźnie – poczuć, dotknąć i zasmakować wszystkich dóbr kulturowych i kulinarnych, naszej Ojczyzny – Polski. □

Spotkanie Oplatkowe w La Ricamarie

Parafianie z kościołów polskich w La Ricamarie i Beaulieu-Roche la Molière, a również z Saint Etienne spędzili bardzo sympatyczne popołudnie w niedzielę 27 stycznia na spotkaniu oplatkowym.

Z inicjatywy księdza Zdzisława Początki i grupy wolontariuszy przybyli zaproszeni na spotkanie: ks. bp Dominik Lebrun, jego poprzednik ks. biskup Pierre Joattan, księża: Karol Kapuściak, Louis Tronchon, Gilbert Thollet i ksiądz ze zgrupowania włoskiego oraz imponująca liczba parafian i przyjaciół.

Po przywitaniu obecnych przez ks. Zdzisława i bpa Lebrun, w języku polskim, wszyscy złożyli sobie najlepsze bożonarodzeniowe życzenia, łamiąc się oplatkiem. Ten uroczysty zwyczaj, jakkolwiek nieznanym niektórym zaproszonym osobom, przetrwał w jednej chwili wszystkie granice i odległości. Składając sobie życzenia, wielu pomyślało również o swoich rodzinach i znajomych w Ojczyźnie, i niejedna łza zakręciła się w oku.

Polskie kolędy rozbrzmiewały w wypełnionej sali, a świecąca choinka przypominała, że okres świąteczny trwa jeszcze na dobre.

Herbata, kawa, soki i przepyszne ciasta – placki, babki, ciasteczka – dodały jeszcze spotkaniu świątecznego... smaku.

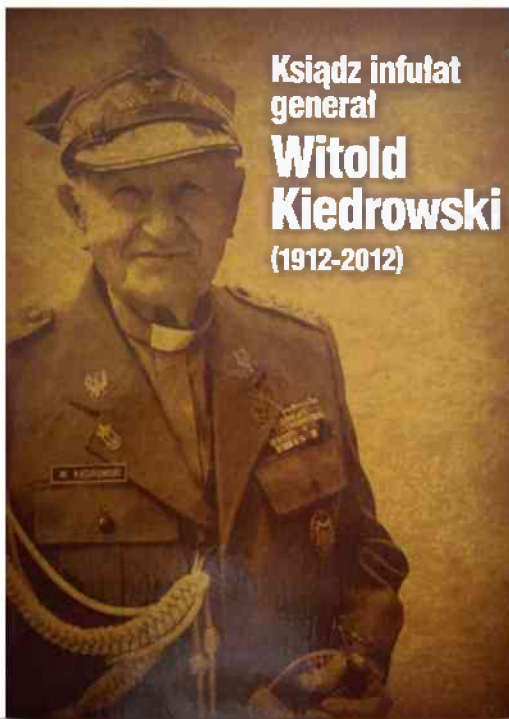
A na zakończenie odbyła się jeszcze loteria, tak że wielu szczęśliwców z zadowoleniem pokazywało wygrane nagrody.

Czas mija szybko i mamy nadzieję, że w przyszłym roku spotkamy się ponownie, i słowa naszych pięknych kolęd znowu zabrzmiały nam w uszach.

Dziękujemy wszystkim organizatorom za tak miłe spotkanie, a świąteczna atmosfera Bożego Narodzenia – mamy nadzieję – pozostanie w naszych sercach jeszcze długo – przez wszystkie następne dni roku. □

Zofia Charroin

Był legendą Polskiej Misji Katolickiej we Francji, znano go i kochało kilka pokoleń Polaków mieszkających we Francji, bo żył sto lat, w tym sześćdziesiąt pięć nad Sekwaną.

W pierwszą rocznicę śmierci tego wybitnego Polaka i kaptana ukazała się książka Barbary Stettner-Stefańskiej i Danuty Olesiuk pt. „Ksiądz infułat generał Witold Kiedrowski, 1912-2012”.

Publikacja prezentuje ks. Kiedrowskiego na tle miejsc, które odegrały znaczącą rolę w jego biografii, ukształtowały go jako człowieka, patriotę i duchownego. Książka jest bogato ilustrowana, znalazło się w niej przeszło 300 zdjęć archiwalnych i współczesnych, zawiera też wiele dokumentów, rangi historycznej.

Osobną część w książce stanowią grypсы, które po raz pierwszy zostały udostępnione w druku. Ks. Kiedrowski

pisal je w obozie na Majdanku, szczęśliwie przetrwały u adresatów, a dziś są nie tylko cennym świadectwem obozowej rzeczywistości i przykładem wspaniałej sztuki epistolarnej, ale także wyłania się z nich portret ks. inf. Kiedrowskiego jako niezwykłego człowieka, który nawet w czasie apokalipsy potrafił zachować godność, wiarę w Boga i miłość bliźniego.

Książka ma format albumu i bogatą szatę graficzną. Niestety ze względu na wagę (prawie 3 kg) nie bardzo nadaje się do wysyłki. Wydawcy – Zarząd Krajowy SPK we Francji i pelplińskie „Bernardinum” – zdecydowali się sprzedawać ją po obniżonej cenie (30 €), aby mogła dotrzeć do najszerszego kręgu odbiorców. Można ją nabyć w każdą niedzielę (do 24 marca) w godz. 12.-15. w biurze Zarządu Krajowego Stowarzyszenia Polskich Kombatantów we Francji. Adres: Dom Kombatanta, Paryż-20, rue Legendre, metro Villiers. □

Forum Laikatu Północnej Francji

Zorganizowane przez Polskie Zjednoczenie Katolickie, pod przewodnictwem jego Sekretarza Generalnego, ks. dziekana Daniela Żylińskiego.

15 grudnia 2012 Wspólnota Polonijna zgromadziła się w Kaplicy Najśw. Serca Jezusowego w Harnes na III Forum Laikatu, odbywającym się pod hasłem „Być solą ziemi” – *Être sel de la terre*).

Spotkanie rozpoczęło modlitwą za wszystkich chorych członków lokalnych Towarzystw, o szybki powrót do zdrowia dla ks. prał. Krystiana Gawrona, wicerektora PMK oraz za wszystkich zmarłych. Odmówiono też modlitwę na Rok Wiary.

Ks. dziekan Daniel Żyliński w imieniu PZK i PMK przywitał przybyłych gości, ks. dr Wacława Szuberta, dyrektora Studium filozoficzno-etycznego z Paryża, ks. prał. Raymonda Ankierskiego, prof. Gabriela Garçon, prezesa Narodowych Rad Duszpasterskich; kapłanów: ks. Józefa Osińskiego, ks. Piotra Michniaka, dyr. Związku Mężów Katolickich, ks. Tomasza Mikulaka,

dyr. Związku Krucjaty Eucharystycznej, ks. Adama Szymczaka, ks. Leszka Wojciechowskiego; oraz wszystkich prezesów poszczególnych Stowarzyszeń. Ks. Dziekan przedstawił następnie program Forum.

Po czym ks. dr Szubert przedstawił obszerny referat na temat Soboru Watykańskiego II i Roku Wiary. Sobór ten, który rozpoczął się w lutym 1962 r. w Rzymie, okazał się wielkim wydarzeniem w XX w. Owocami Soboru jest szesnaście dokumentów: cztery konstytucje, dziewięć dekretów i trzy deklaracje, które przedstawiają wiarę Kościoła we współczesnym świecie.

11 października 2011 papież Benedykt XVI w liście apostolskim w formie *Motu proprio* „Porta fidei”, ogłosił Rok Wiary. W dokumencie tym, papież gorąco zachęca wiernych do podjęcia inicjatywy ożywienia wiary. Piśze: „Od początku mojej postugi Następcy

Piotra przypominałem o potrzebie odnalezienia drogi wiary, aby ukazać coraz wyraźniej radość i odnowiony entuzjazm spotkania z Chrystusem”. Z Chrystusem najpełniej możemy spotkać się w Eucharystii, Eucharystia, nie tylko w Roku Wiary, powinna być naszym chlebem powszednim. Papież przypomina także o „Katechizmie Kościoła Katolickiego”, ogłoszonym w 1992 r. przez papieża Jana Pawła II, jednocześnie gorąco zachęca do czytania Pisma Świętego, zwłaszcza w Roku Wiary, aby ożywić naszą wiarę.

12 października 2012 Benedykt XVI, na spotkaniu z biskupami, mówił, iż chrześcijaństwo nie może być traktowane jak coś przeszłego, wstecznego, ponieważ Jezus Chrystus był wczoraj, jest dzisiaj i będzie na zawsze. Chrześcijaństwo istnieje tylko w miłości Boga, Bóg jest, widzi nas, obserwuje i jest z nami.

Po referacie nastąpiła dyskusja, podczas której została podkreślona rola II Soboru Watykańskiego oraz lektury Pisma Świętego, ponieważ w nim są słowa żywe. Każde z nich winniśmy czytać z jednakową wiarą, że jest ono żywe, choćbyśmy styszeli je po raz setny.

W dalszym ciągu obrad, po wspólnym posiłku, został pokazany dokument telewizyjny „KTO”, w którym wywiadu na temat „Kościoła w Polsce”, udzielał ks. prał. Krystian Gawron, wicerektor PMK. W wypowiedzi tej Ks. Wicerektor analizował przyczyny spadku ilości osób praktykujących, powołań kapłańskich i zakonnych. Główną przyczyną tego zjawiska jest znacząca wciąż emigracja młodych Polaków. Poza tym Polska jest młoda demokracją i społeczeństwo musi dojrzeć do następujących w bardzo szybkim tempie zmian.

Z kolei państwo Fovet z parafii Harnes przedstawili referat „Być solą ziemi”, mówiący o tym co jest celem Roku Wiary. „Być solą ziemi”, to znaczy być dobrym chrześcijaninem, czyli świadczycy o Bogu w sytuacjach codziennego życia. W krótkim rozważaniu możemy streścić zadania Roku Wiary: - krzewienie duchowości komunii – rozbudzenie ducha apostołskiego wiernych świeckich, - formowanie wiernych do czynnego zaangażowania się w przemianę świata i uwrażliwienie na najbardziej potrzebujących.

W dalszej części spotkania, prof. Garçon omawiał rolę i zadania Rady Duszpasterskiej we wspólnocie parafialnej. Za parafię odpowiedzialny jest ksiądz, a członkowie Rady mają służyć mu pomocą i radą, jednak nie narzucać swojej woli. Każdy region ma oczywiście swój specyficzny charakter, ale – jak podkreślił mówca – za wszelką cenę trzeba starać się utrzymać istniejące stowarzyszenia, nawet jeżeli nie są one zbyt liczne. Profesor podawał w tym kontekście przykład Związku Bractwa Żywego Różańca i Związku Mężów Katolickich.

Następnym etapem realizacji programu Forum była praca w grupach. W pierwszej opracowywano temat „Być solą ziemi w naszych rodzinach”; drugiej grupie przyświecał temat „Być solą ziemi w parafii i stowarzyszeniach”. W podsumowaniu prac obu zespołów wypunktowano: - problem sposobu traktowania się w rodzinie, tak aby poza nauką i zabawą, miała ona zawsze czas na religię i Mszę św., oraz problem starzenia się wspólnot parafialnych, co skutkuje brakiem kandydatów do wzięcia odpowiedzialności za życie wspólnotowe.

Obrady Forum kończyła uroczysta Msza św. dziękczynna, pod przewodnictwem ks. Biskupa Jean-Paul Jaeger z Arras. Wygłosił on też słowo Boże, w którym podkreślił, że każdy z nas – w tym Roku Wiary – ma stawać się w szczególny sposób „solą ziemi” dla innych; gdyż jest to powołanie każdego chrześcijanina...

Oprawę liturgiczną Eucharystii zapewnił zespół „Gitary” z Dourges oraz organista pan Raymond Woźniak. Na zakończenie Mszy, prezes PZK Alina Jankowska oraz prof. Gabriel Garçon, prezes Rad Duszpasterskich, skierowali do Ks. Biskupa słowa wdzięczności za przewodniczenie Eucharystii, a także gratulacje w związku z odznaczeniem go Legią Honorową.

I wreszcie ks. dziek. Daniel Żyliński podziękował wszystkim przybyłym przedstawicielom stowarzyszeń a także organizatorom Forum i pozostałym jego uczestnikom.

*Kazimiera Napieralska - sekretarka PZK
Zcjąca: Sylvie Antkowiak*

• **Dowóz materiałów**

• **Wywóz GRUZU**

tel. **06 21 36 32 09**

snb@entreprisedemolition.fr

Paris Polonia

Oferuje:

- Pomoc w wypełnianiu formularzy: PIT, CAF, Pôle Emploi, impôts, HLM
- Redagowanie i tłumaczenia w językach: Polski, Francuski, Angielski
- Usługi dla przedsiębiorców (auto-entrepreneur): zgłaszanie działalności i zakładanie firmy, prowadzenie księgowości, przygotowanie faktur i devis, projektowanie i realizacja stron Internetowych, druk wizytówek...

Jesteśmy dostępni wieczorami i w weekendy.

Kontakt: tel. 06 13 23 63 18; e-mail: paris.polonia@gmail.com

❁ **KOSMETYCZKA - MARTA. T. 06.68.50.02.58.**

A D W O K A T

Małgorzata Laurichesse

22, avenue de l'Observatoire, 75014 Paris

Przyjmujemy tylko na umówione spotkania (mówimy po polsku)

kom. 06 89 51 01 23 • fax 01 45 94 20 23

e-mail: malgomsl@neuf.fr • www.laurichesse-avocat-avotreecoute.com

❁ **WYWÓZ GRUZU. PRZEPROWADZKI.**
T. 06. 95. 29 .96. 69.

STOWARZYSZENIE ŚW. WINCENTEGO À PAULO
Grupa polska

Serdecznie zaprasza na coroczną **ventę (wyprzedaj)** połączoną z degustacją polskich domowych ryzmaków.

9 i 10 marca 2013, w godz. 11⁰⁰ - 18⁰⁰

w salach parafii św. Genowefy w Paryżu - 18, rue Claude Lorrain.

Dochód z wenty przeznaczony jest na cele dobroczynne.

Prosimy o liczne przybycie, by wspomóc naszą akcję!

SAMI SWOI

Polski sklep spożywczy!!!

NISKIE CENY, WYSOKA JAKOŚĆ, SZEROKI WYBÓR ART. SPOŻYWCZYCH, ALKOHOLE, NABIAŁ, WĘDLINY, NAPOJE, POLSKA PRASA

ZAPRASZAMY!!!

PON-SOB 10.00 - 20.00
44 RUE LENINE 94200 IVRY SUR SEINE
TEL: 01 70 25 46 62
sami.swoi@onet.pl
METRO 7 MAIRIE D'IVRY - RER C IVRY SUR SEINE
BUS 125 PRZYSTANEK MOLIERE

Prosto z Polski!

GŁOS KATOLICKI
VOIX CATHOLIQUE

UWAGA! Drobne ogłoszenia w G.K.: 1 €/słowo; przy powtórzeniach - od trzeciego razu - 0,7 €/słowo; ogłoszenia ekspresowe - we Wkładce G.K.: 6 € („szukam pracy” - 4 €); przy powtórzeniach - 50% ceny; - „usługi” - do 10 słów: - 8 € (powtórzenia 5 €), do 20 słów - 12 € (powtórzenia 8 €). Ogłoszenia umieszczamy dodatkowo na stronie internetowej G.K. (www.glos-katolicki.eu) - dopłata wynosi -1 € na tydzień („usługi” - 2 €)! Reklamy (ceny w zależności od ilości powtórzeń i wielkości) - inf. i cennik w redakcji GK - 263 bis, rue Saint Honoré, 75001 Paris - II piętro: w godz. 9-12h30 i 15-18, od poniedziałku do piątku; tel. 01 55 35 32 28(31); 01 42 96 23 29; fax 01 55 35 32 29; e-mail: vkat@club-internet.fr

Paweł Bednarczyk
Tel. 06.50.85.01.61
e-mail: bednar84@gmail.com
www.republika.pl/pomoc_komputery

POMOC KOMPUTEROWA

- NAPRAWA, PROGRAMOWANIE
- USUWANIE WIRUSÓW
- ODZYSKIWANIE DANYCH
- KONSERWACJA KOMPUTERA
- SKŁADANIE KOMPUTERÓW NA ZAMÓWIENIE
- PROJEKTY WIZYTÓWEK, ULOTEK
- ITP.

AL-ANON ALATEEN

Grupy rodzinne Al-Anon
Nadzieja dla krewnych i przyjaciół alkoholików

Al-Anon jest wspólnotą kobiet i mężczyzn, na życie których wpływa picie alkoholu członka rodziny lub bliskiej osoby. Krewni oraz przyjaciele mogą wiele uczynić, aby pomóc zarówno sobie jak i osobie mającej problem z alkoholem. **Spotkania odbywają się w każdy wtorek o godzinie 20** (w salce obok kościoła polskiego NMP w Paryżu - metro: Concorde)

Anonimowość jest podstawową zasadą Al-Anon. Czekamy na Ciebie!
Tel: 06 26 45 56 46

Grupa Alateen spotyka się w drugi i ostatni wtorek każdego miesiąca o **godz. 20**

OFIARY NA TYDZIEŃ MIŁOSIERDZIA

Mr Edouard PODYMA -	70 €
Mr Yolanta GRYGOWSKI -	100 €
Mr Stanisław BARTNIK -	100 €
Mme Helena POKRZYWNICKA -	20 €
Société Historique et Littéraire Polonaise -	100 €
Mme Marianne LEWANDOWICZ -	30 €

Dalsze ofiary prosimy przysyłać na adres: Mission Catholique Polonaise, 263 bis, rue Saint-Honoré, 75001 Paris, wpłacając na: CCP 1268-75 N PARIS

Ofiarodawcom składamy serdeczne „Bóg zapłać”

Bilety autokarowe i samolotowe**Janosik SINDBAD****PARYZ : 252, rue Rivoli - 2, rue Mondovi;
tel. 01 44 69 30 80, 01 40 20 00 80.****WYJAZDY DO POLSKI 7 razy w tygodniu, 2 razy dziennie:
14³⁰ - ekspres Południe Polski - Podkarpacie,
16⁰⁰ - reszta Polski; w sumie 120 miast.****Czynne 7 dni w tygodniu - przesyłki i paczki do Polski****BIURO TŁUMACZEŃ
W. A. KOCZOROWSKI**Tłumacz przysięgły przy Sądzie Apelacyjnym w Wersalu
90, rue Anatole France - 92290 Châtenay-Malabry
lub

4, villa Juge - 75015 Paris (M° Duplex)

tel. 01 46 60 45 51 lub 06 07 71 52 90; (e-mail: wakocz@aol.com).

Tłumaczenia urzędowe, redakcja podań i pism, formalności
prawno-administracyjne w urzędach, kancelariach notarialnych i sądach.**KOREPETYCJE Z FRANCUSKIEGO.**nauczycielka dyplomowana w Paryżu. Tel. 06 89 71 15 79;
e-mail: abaginska3@gmail.com**TRANSPORT.** - AUTOLAWETA - NAPRAWA; - GRUZ; - PRZEPRO-
WADZKI; - PRZEWÓZ TOWARÓW (do 8 m długości). **T. 06.30.40.49.49;**
T. 06.62.70.28.33 Jarek, e-mail: repskijaroslav@yahoo.fr**Rozliczenia księgowe. 07 60 74 90 98****LE CINQUIÈME
CRAYON**Projektowanie graficzne
www.CinquiemeCrayon.eu

Zadbamy o profesjonalny wizerunek Twojej firmy!

Strony www, środki komunikacji, druk wielkoformatowy...

**PRZEPROWADZKI WE FRANCJI
PRZEWÓZ PACZEK, MEBLI TOWARÓW DO POLSKI**

- wynajem auta osobowego z szoferem
- dowóz na lotnisko (ceny do uzgodnienia)

TE-MAR e-mail: temar1978@gmail.com; 06 68 03 50 45**Poradnia Psychologiczna**przy Parafii Polskiej w Paryżu XVI - 18, rue Claude Lorrain
przyjmuje - bezpłatnie - w niedziele o godz. 17⁰⁰.„Sąd Rejonowy dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie
Wydział I Cywilny informuje, iż pod sygnaturą I Ns 474/12/N
toczy się postępowanie z wniosku Benedykta Oleksy z udziałem
Haliny Maj i Szczepana Oleksy o uwłaszczenie nieruchomości
oznaczonej jako działka numer 51, jednostka ewidencyjna:
Koszyce, obręb: Włostowice, o powierzchni 3,96 ha we
Włostowicach, gmina Koszyce.Sąd wzywa wszystkich zainteresowanych w niniejszej sprawie
i roszcujących sobie prawo własności do tej nieruchomości,
aby w terminie 3 miesięcy od ukazania się niniejszego ogłoszenia
zgłosili się do Sądu, w którym toczy się postępowanie
i udowodnili swoje prawo własności, gdyż w przeciwnym
wypadku mogą być pominięci w postępowaniu.” □**Magister fizjoterapii oferuje:**

klasyczny masaż leczniczy i relaksacyjny:

- całego ciała;
- częściowy (kończyny górne, dolne, brzuch, kręgosłup, twarz).

t. 06 59 98 23 92; e-mail: katarzyna210@gmail.com**TŁUMACZENIA – KONSULTACJE PRAWNE****S. Bocianowski - dr Prawa Międzynarodowego
SPECJALISTA PRAWA POLSKIEGO
Ekspert Sądowy – Tłumacz Przysięgły**

105 bis, Bd de Grenelle, 75015 Paryż

Tel/fax : 01 43 06 00 70, 06 17 98 60 20, e-mail: bocianowski@sfr.fr

Sprawy małżeńskie, administracyjne, emerytalne,
spadkowe, nieruchomości itp. w Polsce i we Francji.**WYWÓZ GRUZU. TRANSPORT. 120€ – 60€!****T. 06.20.03.34.85****Luxsus** - PRZEWÓZ OSÓB I TOWARÓW DO POLSKI - OLSZYNA,
WROCLAW, KATOWICE, KRAKÓW, RZESZÓW. **TEL. 06 62 75 50 06; 01 42 38
63 20; (00 48 12) 284 12 50!****KOREPETYCJE Z FRANCUSKIEGO.**nauczycielka dyplomowana w Paryżu. Tel. 06 89 71 15 79;
e-mail: abaginska3@gmail.com

Dr Danuta Baranowicz-Schouker

chirurgien-dentiste

33, rue Poissonnière – 75002 Paris, M° Bonne Nouvelle

tél. 01 42 33 60 31; 06 20 25 08 15

(mówimy po polsku)

PSYCHOLOG-TERAPEUTA: TEL. 01 45 88 58 60

udziela pomocy w przypadku:

problemów życiowych, depresji, ciężkich chorób, żałoby...

Poradnictwo legalne

**GŁOS
KATOLICKI
VOIX CATHOLIQUE**

Tygodnik polski za granicą

(Hebdomadaire de l'émigration polonaise)

N° 8 (2490): 24.2.2013

Commission paritaire N°: 0515 G. 86630;

ISSN: 1279-953X

Cena (Prix au n°): 1,55 €

Wydawca (Editeur): Polska Misja Katolicka we Francji (La Mission Catholique Polonaise en France) – tél. 01 55 35 32 32

Adres (Adresse): 263 bis, rue Saint-Honoré, 75001 Paris. Tél.: 01 55 35 32 28; 01 55 35 32 31; fax 01 55 35 32 29.

E-mail: vkat@club-internet.fr, vkat@sfr.fr | www.glos-katolicki.eu

CCP 12 777 08 U Paris; CCP 19 180 05 U Paris.

Dyrektor Publikacji (Directeur de la Publication): Ks. inf. Stanisław Jeż – Recteur MCP.

Redaktor (Rédacteur): Paweł Osikowski; Zespół (Rédaction): ks. Tomasz Sokół, s. Natanaela Modzelewska.

Druk (Imprimerie): INDICA – 2, rue du 19 mars 1962 – 28630 Le Coudray; tel. 02 37 88 18 81.

Abonnement (Abonement): 1 rok (1 an) – 56,60 €, pół roku (6 mois): 30,30 €.

Redakcja nie zwraca materiałów nie zamówionych, zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów i nie odpowiada za treść ogłoszeń.

Numer złożony do druku (soumis à l'impression): 13.02.2013

Inf. o prenumeracie na str. 3

PONIEDZIAŁEK 25 LUTEGO

7¹⁵ – Informacje 7³⁵ – Mocni w wierze 8⁰⁰ – Octava dies 8³⁰ – Tak mówi Amen 8³⁵ – Wieś to też Polska 9⁵⁰ – Felieton 10⁰⁰ – By odnowić oblicze ziemi 11¹⁰ – Św. na każdy dzień 11¹⁵ – Jak my to widzimy 11⁴⁵ – By odnowić oblicze ziemi 12⁴⁵ – Św. na każdy dzień 12⁵⁰ – Koncert życzeń 14¹⁵ – Św. na każdy dzień 15⁴⁵ – Tak mówi Amen 15⁵⁵ – Św. na każdy dzień 16⁰⁰ – Informacje 16¹⁰ – Savoir vivre 16³⁰ – Tydzień z Ziemi Św. 16⁵⁰ – Reportaż(2) 17⁴⁵ – Informacje 18⁰⁰ – Spotkanie Rodziny RM 21⁰⁰ – Apel Jasnogórski 21²⁰ – Informacje 21⁴⁰ – Polski punkt widzenia 22⁰⁵ – Świat w obrazach 22¹⁰ – Reportaż

WTOREK 26 LUTEGO

7¹⁵ – Informacje 7³⁵ – Polski punkt widzenia 8⁰⁰ – Reportaż 8³⁰ – Tak mówi Amen 8³⁵ – Muzyczne drogowskazy 9⁴⁵ – Św. na każdy dzień 10⁰⁰ – Rozmowy niedok. 11¹⁰ – Św. na każdy dzień 15⁰⁰ – Z wędką nad wodę 15⁴⁵ – Tak mówi Amen 15⁵⁵ – Św. na każdy dzień 16⁰⁰ – Informacje 16¹⁰ – Aktualności WSKSiM 16¹⁵ – Kalejdoskop młodych 16⁴⁵ – Św. na każdy dzień 17⁰⁰ – Program poradnikowy 17²⁵ – Św. na każdy dzień 17³⁰ – Reportaż 18⁰⁰ – Anioł Pański 18¹⁵ – Rozmowy niedok. 19³⁰ – Dla dzieci 20²⁰ – Różaniec 20⁵⁰ – Felieton 21⁰⁰ – Apel Jasnogórski 21²⁰ – Informacje 21⁴⁰ – Polski punkt widzenia 22⁰⁵ – Świat w obrazach 22¹⁰ – Reportaż

ŚRODA 27 LUTEGO

7¹⁵ – Informacje 7³⁵ – Polski punkt widzenia 8⁰⁰ – Dla dzieci 8²⁰ – Felieton 8³⁰ – Tak mówi Amen 8³⁵ – Program poradnikowy 9⁰⁰ – Reportaż 10²⁰ – Św. na każdy dzień 10³⁰ – Audiencja generalna 14²⁵ – Św.

na każdy dzień 14³⁰ – Rozmowy niedok. 15⁴⁵ – Tak mówi Amen 15⁵⁵ – Św. na każdy dzień 16⁰⁰ – Informacje 16¹⁰ – Na zdrowie 16⁵⁵ – Św. na każdy dzień 17⁰⁰ – Po stronie prawdy 18⁰⁰ – Anioł Pański 18¹⁵ – Rozmowy niedok. 19²⁵ – Św. na każdy dzień 19³⁰ – Dla dzieci 20²⁰ – Różaniec 20⁵⁰ – Felieton 21⁰⁰ – Apel Jasnogórski 21²⁰ – Informacje 21⁴⁰ – Polski punkt widzenia 22⁰⁵ – Świat w obrazach 22¹⁰ – Reportaż

CZWARTEK 28 LUTEGO

7¹⁵ – Informacje 7³⁵ – Polski punkt widzenia 8⁰⁰ – Dla dzieci 8²⁵ – Tak mówi Amen 8³⁰ – Na zdrowie 9²⁵ – 7 sakrament 9⁴⁵ – Św. na każdy dzień 9⁵⁰ – Felieton 10⁰⁰ – Rozmowy niedok. 11¹⁰ – Św. na każdy dzień 11¹⁵ – Po stronie prawdy 15⁴⁵ – Tak mówi Amen 15⁵⁵ – Św. na każdy dzień 16⁰⁰ – Informacje 16¹⁰ – Z wędką nad wodę 16⁵⁵ – Św. na każdy dzień 17⁰⁰ – Na tropie 17³⁰ – Reportaż 17⁵⁵ – Św. na każdy dzień 18⁰⁰ – Anioł Pański 18¹⁵ – Rozmowy niedok. 19³⁰ – Dla dzieci 20²⁰ – Różaniec 20⁵⁰ – Felieton 21⁰⁰ – Apel Jasnogórski 21²⁰ – Informacje 21⁴⁰ – Polski punkt widzenia 22⁰⁵ – Świat w obrazach 22¹⁰ – Uniwersytet Biblijny

PIĄTEK 1 MARCA

7¹⁵ – Informacje 7³⁵ – Polski punkt widzenia 8⁰⁰ – Dla dzieci 8³⁰ – Tak mówi Amen 8³⁵ – Z wędką nad wodę 9²⁰ – Św. na każdy dzień 9²⁵ – Na tropie 9⁵⁰ – Felieton 11¹⁰ – Św. na każdy dzień 11¹⁵ – Wyptyń na głębie 14²⁵ – Św. na każdy dzień 15⁴⁵ – Tak mówi Amen 15⁵⁵ – Św. na każdy dzień 16⁰⁰ – Informacje 16¹⁰ – Porady medyczne 16⁴⁰ – Program jeździecki 17⁰⁰ – Jazda próbna 17³⁰ – Reportaż 17⁵⁵ – Św. na każdy dzień 18⁰⁰ – Anioł Pański 18¹⁵

– Rozmawiaj swobodnie 19⁰⁰ – W Namiocie Słowa 19³⁰ – Dla dzieci 20²⁰ – Różaniec 20⁵⁰ – Felieton 21⁰⁰ – Apel Jasnogórski 21²⁰ – Informacje 21⁴⁰ – Polski punkt widzenia 22⁰⁵ – Świat w obrazach 22¹⁰ – Wykład

SOBOTA 2 MARCA

7¹⁵ – Informacje 7³⁵ – Polski punkt widzenia 8⁰⁰ – Jazda próbna 8²⁵ – Tak mówi Amen 8³⁰ – Porady medyczne 9⁰⁰ – Rozmawiaj swobodnie 11⁰⁰ – Kropelka radości 12⁰⁰ – W Namiocie Słowa 14⁴⁵ – Św. na każdy dzień 14⁵⁰ – 7 sakrament 15²⁰ – Tak mówi Amen 15³⁰ – Koncert życzeń 16⁰⁰ – Informacje 16¹⁰ – Muzyczne drogowskazy 17⁰⁰ – Sanktuaria Polskie 17²⁵ – Św. na każdy dzień 17³⁰ – Reportaż 18⁰⁰ – Anioł Pański 18¹⁵ – Rozmowy niedok. 19³⁰ – Dla dzieci 20²⁰ – Różaniec 20⁵⁰ – Zaczerpnij ze źródła 21⁰⁰ – Apel Jasnogórski 21²⁰ – Informacje 21⁴⁰ – Polski punkt widzenia 22⁰⁵ – Świat w obrazach 22¹⁰ – Mocni w wierze

NIEDZIELA 3 MARCA

7¹⁵ – Informacje 7³⁵ – Polski punkt widzenia 8⁰⁰ – Spotkanie M. Buczek 8³⁰ – Tak mówi Amen 8³⁵ – Koncert życzeń 9⁰⁵ – Św. na każdy dzień 9¹⁵ – Przegląd Niedzieli 9²⁰ – Zaczerpnij ze źródła 9³⁰ – Msza św. 10³⁰ – 7 sakrament 11³⁰ – Dla dzieci 11⁵⁵ – Św. na każdy dzień 12⁰⁰ – Anioł Pański 12²⁰ – Wieś to też Polska 13³⁵ – By odnowić oblicze ziemi 15⁴⁵ – Tak mówi Amen 15⁵⁵ – Św. na każdy dzień 16⁰⁰ – Informacje 16¹⁰ – Koncert życzeń 17³⁰ – Reportaż 18⁰⁰ – Anioł Pański 18¹⁵ – Rozmowy niedok. 19³⁰ – Dla dzieci 20²⁰ – Różaniec 20⁵⁰ – Felieton 21⁰⁰ – Apel Jasnogórski 21²⁰ – Informacje 21⁴⁰ – Octava Dies 22¹⁰ – Jak my to widzimy 22⁴⁰ – Bioetyczny detektyw. □

TV Trwam: ul. Św. Józefa 23/35; 87-100 Toruń

138. Europejska Pielgrzymka Polaków do Lourdes: 8-12 maja 2013

138. Europejska Pielgrzymka Polaków do Lourdes tradycyjnie już rozpocznie się w środę przed Wniebowstąpieniem Pańskim – tzn. 8 maja – a zakończy w niedzielę 12 maja.

Pielgrzymce pod kierownictwem ks. inf. Stanisława Jeża, Rektora PMK we Francji, przewodniczyć będzie Ks. bp Wiesław Lechowicz.

Dom Polskiej Misji Katolickiej w Lourdes czeka na przybycie polskich pielgrzymów. Możemy w nim spędzić czas na modlitwie i wypoczywać, oglądając piękne pasmo Pirenejów.

Dom prowadzony jest przez Siostry Najświętszej Rodziny z Nazaretu.

Koszt udziału w Pielgrzymce:

1. autokar z Paryża + noclegi z utrzymaniem – 275 euro
2. noclegi z utrzymaniem + opłata pielgrzymkowa – 177 euro
3. opłata pielgrzymkowa od osoby – 20 euro (dla osób i grup, które samodzielnie organizują dojazd, hotel i utrzymanie)
4. specjalna oferta dla dzieci (4–11 lat): autokar z Paryża

+ noclegi z utrzymaniem, jedno dziecko – bezpłatnie (jeśli jedzie z rodzicami); jedno dziecko – bezpłatnie, drugie i następne – 50% (jeśli z rodzicami).

Zgłoszenia na 138. Europejską Pielgrzymkę Polaków do Lourdes prosimy kierować do Polskiej Misji Katolickiej we Francji. 263 bis, rue St-Honoré, 75001 Paris. Tel. 01 55 35 32 32, e-mail: pmk@club-internet.fr; fax. 01 42 96 19 89.

Przy zapisach wpłacamy całość lub zaliczkę (50% opłaty – reszta do uregulowania przed 30 kwietnia 2013).

Czeki prosimy wystawiać na: Aumône Polonaise Rectorat C.C.P. 041 Paris 23 343 69 N z dopiskiem „Pielgrzymka do Lourdes”.

Zapisy do 8 kwietnia 2013!

Późniejsze zgłoszenia: – w zależności od możliwości zakwaterowania i transportu; opłacamy całość kosztów udziału. □

UBEZPIECZENIA PO POLSKU

Grażyna Lubicz Fernandes

SwissLife

tel. 01 39 64 38 36; 06 73 47 94 20 • fax: 01 34 17 43 51 e-mail: grazyna.fernandes.ag@swisslife.fr

BP 27 - 14, Résidence du Lac – 95880 Enghien Les Bains (północne przedmieście Paryża).

KOMPLETNA OBSŁUGA KLIENTA PO POLSKU

Numer pośrednika ubezpieczeń: 07 007 704, w rejestrze ORIAS – www.orias.fr; Instancja kontroli ACP

TVP
POLONIA

PROGRAM TV

25 lutego – 3 marca 2013

PONIEDZIAŁEK 25 LUTEGO

6¹⁰ Maleńczuk śpiewa songi Kurta Weilla
7⁰⁵ Las bliżej nas – magazyn 7²⁵ Szaleństwo Majki Skowron – serial 8⁰⁰ Pytanie na śniadanie 11⁰⁰ Tygodnik.pl 11³⁰ Pogoda.pl 11³⁵ Galeria – serial 12⁰⁰ Barwy szczęścia – serial 12²⁵ Polonia w Komie 12³⁵ Wiadomości 12⁵⁰ Siła wyższa – serial 13⁴⁵ Salon Polonii 14²⁵ Skarby nieodkryte – telenowela 14⁵⁵ Cezary – reportaż 15³⁰ Złotopolscy – telenowela 16⁰⁰ Las bliżej nas – magazyn 16²⁰ Jak to działa – magazyn 16⁵⁰ Galeria – serial 17²⁰ Polonia w Komie 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁰ Okrasa łamie przepisy – magazyn kulinarny 18²⁵ Nasza-armia.pl 18⁵⁰ Cafe Historia 19¹⁵ Barwy szczęścia – serial 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20²⁵ Sport 20³⁵ Pogoda.pl 20⁵⁰ Londyńczycy II – serial 21⁴⁵ Polonia w Komie 22⁰⁰ Polonia 24 22³⁰ Pogoda.pl 22⁴⁵ Tygodnik Gospodarczy – magazyn 23²⁰ Tomasz Lis na żywo 0²⁰ Nasza-armia.pl 0⁴⁵ Galeria – serial 1¹⁵ Szaleństwo Majki Skowron – serial 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

WTOREK 26 LUTEGO

6⁰⁵ Tygodnik Kulturalny 6⁵⁵ Słownik polsko@polski 7²⁵ Maszyna zmian – serial 8⁰⁰ Pytanie na śniadanie 11⁰⁰ Polonia 24 11³⁰ Pogoda.pl 11³⁵ Galeria – serial 12⁰⁰ Barwy szczęścia – serial 12²⁵ Polonia w Komie 12³⁵ Wiadomości 12⁵⁰ Tajemnica twierdzy szyfrów – serial 13⁴⁵ Opole 2009 na bis 14⁰⁵ Wielki test ekonomiczny 15⁴⁵ Złotopolscy – telenowela 16¹⁵ Tygodnik Gospodarczy 16⁵⁰ Galeria – serial 17²⁰ Polonia w Komie 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁵ Komedia – dokument 18⁵⁵ Informacje kulturalne 19¹⁵ Barwy szczęścia – serial 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20²⁵ Sport 20³⁵ Pogoda.pl 20⁵⁵ Ojciec Mateusz – serial 21⁴⁵ Polonia w Komie 22⁰⁰ Polonia 24 22³⁰ Pogoda.pl 22⁵⁰ Po prostu – publicystyka 23⁵⁰ Hala odlotów 0⁴⁵ Galeria – serial 1¹⁵ Maszyna zmian – serial 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

ŚRODA 27 LUTEGO

6⁰⁵ Kultura głupcze – magazyn 6⁴⁵ Notacje – dokument 7⁰⁵ Wilnoteka – magazyn 7²⁵ Stawiam na Tolka Banana – serial

8⁰⁰ Pytanie na śniadanie 11⁰⁰ Polonia 24 11³⁰ Pogoda.pl 11³⁵ Galeria – serial 12⁰⁰ Barwy szczęścia – serial 12²⁵ Polonia w Komie 12³⁵ Wiadomości 12⁵⁰ Londyńczycy II – serial 13⁴⁵ Informacje kulturalne 14⁰⁰ Zacisze gwiazd 14³⁵ Po prostu – publicystyka 15⁴⁰ Złotopolscy – telenowela 16⁰⁵ Kultura głupcze – magazyn 16⁵⁰ Galeria – serial 17²⁰ Polonia w Komie 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁵ Benefits 18⁵⁵ Wilnoteka – magazyn 19¹⁵ Barwy szczęścia – serial 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20³⁰ Sport 20³⁵ Pogoda.pl 20⁵⁰ Warto kochać – serial 21⁴⁵ Polonia w Komie 22⁰⁰ Polonia 24 22³⁰ Pogoda.pl 22⁴⁵ Kabaretowy Klub Dwójki 23⁴⁵ Tajemnice Watykanu – serial 0¹⁵ Cezary – reportaż 0⁴⁵ Galeria – serial 1¹⁵ Stawiam na Tolka Banana – serial 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

CZWARTEK 28 LUTEGO

6³⁵ Jak to działa – magazyn 7⁰⁵ Cafe Historia 7²⁵ Tajemnica Sagali – serial 8⁰⁰ Pytanie na śniadanie 11⁰⁰ Polonia 24 11³⁰ Pogoda.pl 11³⁵ Wszystko przed nami – telenowela 12⁰⁰ Barwy szczęścia – serial 12²⁵ Polonia w Komie 12³⁵ Wiadomości 12⁵⁰ M jak miłość – serial 13⁴⁰ Kabaretowy Klub Dwójki 14⁴⁵ Tajemnice Watykanu – serial 15⁴⁵ Załoga Eko II – magazyn 15⁴⁵ Złotopolscy – telenowela 16⁵⁰ Wszystko przed nami – telenowela 17²⁰ Polonia w Komie 17³⁰ Reportaż 17⁵⁵ Program rozrywkowy 18⁵⁵ Informacje kulturalne 19¹⁵ Barwy szczęścia – serial 19⁴⁰ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20²⁵ Sport 20⁴⁰ Pogoda.pl 20⁵⁵ Oficerowie – serial 21⁴⁵ Polonia w Komie 22⁰⁰ Polonia 24 22³⁰ Pogoda.pl 22⁴⁵ Instyngt – serial 23⁴⁵ Dzieci tutaj – dokument 0⁴⁵ Wszystko przed nami – telenowela 1¹⁵ Tajemnica Sagali – serial 1⁴⁰ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

PIĄTEK 1 MARCA

6¹⁰ Warto kochać – serial 7⁰⁰ Program ekumeniczny 7³⁰ Między nami bocianami – film 8⁰⁰ Pytanie na śniadanie 10⁴⁵ Polonia w Komie 11⁰⁰ Polonia 24 11⁴⁰ Wszystko przed nami – telenowela 12⁰⁵ Barwy szczęścia – serial 12³⁵ Wiadomości 12⁵⁰ M jak miłość – serial 13⁴⁵

Wszystko po krakowsku 14²⁵ Dokument 15²⁵ Złotopolscy – telenowela 16⁰⁰ Hala odlotów 16⁵⁵ Wszystko przed nami – telenowela 17²⁰ Polonia w Komie 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁵ Program rozrywkowy 19¹⁵ Barwy szczęścia – serial 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20³⁰ Sport 20⁴⁰ Pogoda.pl 20⁵⁰ Na dobre i na złe – serial 22⁰⁰ Polonia 24 22⁴⁵ Film fabularny 0⁴⁵ Wszystko przed nami – telenowela 1¹⁵ Między nami bocianami – film 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

SOBOTA 2 MARCA

6³⁵ Złotopolscy(5) – telenowela 8⁵⁵ Polonia 24 9⁴⁰ W pustyni i w puszczy – serial 10⁴⁰ Załoga Eko – magazyn 11¹⁰ Pogranicze w ogniu – serial 12²⁰ Pamiętaj o mnie 12⁴⁰ Ojciec Mateusz – serial 13³⁰ Maktowicz w podróży – magazyn 14⁰⁰ Na dobre i na złe – serial 15⁰⁰ Dokument 16⁰⁰ Kulturalni PL – magazyn 17⁰⁰ Słownik polsko@polski 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁵ M jak miłość – serial 18⁵⁰ Program rozrywkowy 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20²⁰ Sport 20³⁰ Pogoda.pl 20⁴⁵ Tajemnica twierdzy szyfrów – serial 21³⁵ Pamiętaj o mnie 22⁰⁰ Polonia 24 22³⁰ Dom 0¹⁵ Słownik polsko@polski 0⁵⁰ M jak miłość – serial 1⁴⁰ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

NIEDZIELA 3 MARCA

6⁰⁰ Galeria(3) – serial 7²⁵ Wszystko przed nami(2) – telenowela 8²⁵ Polonia 24 8⁵⁵ Mam przepis na pielgrzymowanie 9³⁰ Ziarno – magazyn 10⁰⁵ Daleko od szosy – serial 11³⁰ Pamiętaj o mnie 11⁵⁵ Między ziemią a niebem 12⁰⁰ Aniot Pański 12¹⁵ Między ziemią a niebem 12⁴⁵ Pod Tatrami – reportaż 13⁰⁰ Msza św. telewizyjna 14²⁰ Dom 16⁰⁵ Program rozrywkowy 16⁵⁵ Dzika Polska – serial 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁰ M jak miłość – serial 18⁴⁵ Wszystko po krakowsku 19¹⁵ Szlakiem gwiazd 19⁴⁰ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20²⁰ Sport 20³⁰ Pogoda.pl 20⁴⁰ Siła wyższa – serial 21³⁵ Pamiętaj o mnie – koncert życzeń 22⁰⁰ Tygodnik.pl 22⁴⁵ Program rozrywkowy 23⁵⁰ Mam przepis na pielgrzymowanie 0²⁵ Załoga Eko – magazyn 0⁵⁰ M jak miłość – serial 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości. □

W GALERII GŁOSU KATOLICKIEGO

Przed konklawe

fot. Grażyna Jędrzejowska